

שרירי אזר

משיעוריו השבועיים של
הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

שיעור של מורינו הרב שליט"א בברכת השמן לחלוקה לאברכי התאחדות האברכים של מוסדותינו הק'
 "נחמת ציון" ערב חנוכה תשפ"ו.

הנחה על חנוכה

- 2 שיעור של מורינו הרב שליט"א בברכת השמן.
 3 שיעור יום רביעי ו' כסלו לפרויקט חונכים של הר' נחמן האס תשפ"ו
 10 שיעור יום שני כו חשון תשפ"ו שיעור באולם לעתיקא.
 17 ליל שני וישב אור לי"ח כסלו.
 26 ליל חמישי תולדות כט חשון
 29 ליל שני וישלח אור ליא' כסליו תשפ"ו
 32 שיעור קידושא רבה שבת קודש פרשת וישלח תשפ"ו
 38 והתקדשתם: כל הגירושין – כי מתחננים לתאוה
 41 הפרשה: חנוכה – המלחמה עיקרה הייתה על המתיוונים

חלק מהשיעורים
 באדיבות קו המידע
 *9148

בשער: מורינו הרב
 בשיעור בתשע"ט בזאת
 חנוכה

שיעורים

שיעור של מורינו הרב שליט"א בברכת השמן לחלוקה לאברכי התאחדות האברכים של מוסדותינו הק' "נחמת ציון" ערב חנוכה תשפ"ו.

נשאר פך אחד, משך מאה שמונים שנה היה יוונים, אנטיוכוס טימא את כל השמנים, היוונים לא נגעו בשמן רק אנטיוכוס, משך שלוש שנים טימא את כל השמנים, והוא הכניס צלם בהיכל, ואז פרץ המרד, כששחטו אלף אנשים, אנשים התחבאו במערה, אז הם הדליקו את המערה מבחוץ ונחנקו מעשן.

השואל: של מי היה פך השמן בבית המקדש?

ת. הם היו פטורים כי מותר להדליק בטומאה רק רצו להדר. השואל: של מי היה השמן מי החביא את הפך שמן?

ת. זה הפך שמן שירד ליעקב, לכן הוא הלך לקחת את הפכים קטנים הוא רב עם המלאך, כמה שווה פך שמן 2 שקל? בשביל זה הולכים לריב עם יעקב? תקח שני שקל ותקנה פך שמן יש לו בלי סוף כסף, יש לו מאה אלף כבשים מאה אלף עזים! רק זה פך שמן שה' זרק לו מהשמים, כתוב ברגע

ברכת השמן לאברכי התאחדות האברכים ערב חנוכה תשפ"ו

מהשמים ועל הפך שמן הזה הוא נאבק עם המלאך, זה הפכים קטנים. ר' נתן מביא את הכל בליקוטי הלכות.

אז כל השמן מבורך ויחלקו את זה לכל האברכים מחר יהיה כנס מחר ב9.15 אחרי מעריב

**שיעור יום רביעי ו' כסלו
לפרויקט חונכים של הר'
נחמן האס תשפ"ו**

עכשיו שיעור על חנוכה, עוד שבועיים זה כבר חנוכה וכל הילדים ילכו עם כתרים עם נר חנוכה, כל הילדים ילכו לבושים כמו המכבים עם טליתות ותפילין וחלק ילכו כמו היוונים עם

שהוא התפלל בהר המוריה באבן שתיה וה' אמר לו והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך, {בראשית כ"ח ט"ו} איך שהוא יצא מהר המוריה נפל לו פך שמן משמים כך כתוב בפרקי דר' אליעזר, וזה נשאר עד בית שני הפך הזה היה שמור, ובכל בית ראשון יצקו ומשחו את המלכים ואת הכהנים הגדולים עם זה וזה היה פך שמן שהשמן לא נגמר, מי שימצא אותו השמן לא ייגמר, עכשיו הוא גנוז, בבית שני גנוז את הפך שמן אולי בבית של נפתלי נמצא אותו, גנוז אותו בירושלים אז יכול להיות בבית שלך, אז זה הפך שמן שירד

ובשומרון היה אז חרב של פולניוס ועם החרב של פולניוס עם זה יהודה נלחם עד השנייה האחרונה ואחרי זה בא סירון ואחרי זה בא ליסיאס זה ראשי תיבות פסל, פולניוס ואחרי זה ס' זה סירון ואחרי זה ליסיאס הם שלטו, נלחמו נגד יהודה הם באו עם מאות אלפי פילים ועוד מאות אלפי פילים ועוד אלפי פילים, והמלך תלמי רצה לקחת, לשדוד את כל האוצרות.

כי בהתחלה היינו תחת תלמי, זה היה מתחילת, איך שאלכסנדר מוקדון נפטר אז [-] כתוב שהקן נשברה, דניאל², הקרן נשברה

חרבות עם חניתות כי היוונים ניצחו את כל העולם כתוב בגמרא עבודה זרה¹ 180 שנה, הם שלטו 180 שנה בארץ ישראל בכל העולם כולו עד שהגיע אנטיוכוס ואמר לשים פסל בהיכל ואז פרץ המרד, עד אז סבלו את כל הגזרות, לא לעשות ברית מילה לא לשמור שבת, רק הורידו ראש רק נכנעו, אדם צריך רק להיות נכנע כל היום, עד שאנטיוכוס אמר לשים פסל בהיכל ואז פרץ המרד שלוש שנים זה שלוש שנים לקח עד שנכנסו לירושלים עיר הקודש, ובירושלים לא היה מלחמה כי לא היה צבא בירושלים, היה רק בבית צור

מראי מקומות והערות

רוחות השמים: (ט) ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אליה נגב ואלי המזרח ואלי הצב: (י) ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותתמסס: (יא) ועד שר הצבא הגדיל וממנו (הרים) [היום] התמיד והשלף מכוון מקדשו: (יב) וצבא תנתן עליה תמיד בפשע ותשלף אמת ארצה ועשתה והצליחה: (יג) ואשמה אחר קדוש מדבר ואמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס: (יד) ואמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצרך קדש: (טו) ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בנה והנה עמד לנגדי כמראה נגד: (טז) ואשמה קול אדם בין אולי ויקרא ואמר

¹ עבודה זרה ט, ע"א

תני ר' יוסי ברבי מלכות פרס בפני הבית שלשים וארבע שנה מלכות יון בפני הבית מאה ושמנים שנה מלכות חשמונאי בפני הבית מאה ושלש מלכות בית הורדוס מאה ושלש מקאן ואילך צא וחשב כמה שנים אחר חורבן הבית:

² פרק ח

(א) בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: (ב) ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעלים המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אוכלי: (ח) ... וצפיר העצים הגדיל עד מאד וקעצמו נשברה הקרן הגדלה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע

שעיר זה מלכות יון, שמלכות יון זה י' ו' י', הקליפה של יון הולכת ומתארכת, בהתחלה זה י' זה רק נקודה אחרי זה ו' אחרי זה י' עד שמגיע הרגע ש'עורתי בניך ציון על בניך יון', ברגע שיודעים מי זה הצדיק באותו רגע יון נהפך לציון, מכניעים את יון.

כי העיקר זה רק על ידי הצדיק

לארבע קרניים, לארבע קרניים נשברה הקרן שזה מצרים וסוריה ודימטריוס, אסיה הקטנה, לקח את מוקדוניה, ואת ארץ ישראל לקח פוליפוס וכל זה דניאל ראה בחלום שלו איך שהקרן הגדולה נשברת לארבע קרניים, כי הוא ראה את השעיר, השעיר הולך ונוגח את האיל, האיל נוגח את השעיר, הוא ראה את השעיר,

מראי מקומות והערות

פירש רש"י: (כא) המלך הראשון. הוא אלכסנדרוס מוקדן שהרג את דריש בן אסתר כמו שמצינו בספר יוסיפון: (כב) והנשברת. שראית שנשברה: ותעמודנה ארבע תחתיה. כמו שכתוב בספור החלום למעלה: ד' מלכיות, אשר יעמודנה מאותו גוי שחלק אלכסנדרוס מוקדן מלכותו במותו לארבע ילדים ויוסף קראם בספרו ארבע ראשי נמר ולא בני המלך היו: ולא בכחו. ולא היו האחרונים ככח המלך הראשון כי חלשים ממנו יהיו:

גְּבַרְיָאֵל הָבֹן לְהִלָּא אֶת־הַמֶּלֶכָּה: (יז) וַיָּבֹא אֶלְ עֲמֵדִי וּבָבֶאֱוֹ נִבְעָתִי וְאֶפְלָה עַל־פְּנֵי וַיֹּאמֶר אֵלַי הָבֹן בְּן־אָדָם כִּי לְעֵת־קֵץ הָחֹזֶן: (יח) וּבִדְבָרוֹ עָמִי נִרְמַתִּי עַל־פְּנֵי אֶרְצָה וַיַּעַבְדֵּי וַיַּעֲמִידֵנִי עַל־עֲמֵדִי: (ט) וַיֹּאמֶר הִנְנִי מוֹדִיעָה אֶת אֲשֶׁר־יְהִיָּה בְּאַחֲרִית הַזֶּעַם כִּי לְמוֹעֵד קֵץ: (כ) הָאֵיל אֲשֶׁר־רִאִיתָ בְּעַל הַקְּרָנִים מִלְכֵּי מֶדִּי וּפָרָס: (כא) וְהַצִּמֵּר הַשֵּׁעִיר מִלֶּכֶּךָ יוֹן וְהַקְּרָן הַגָּדוֹלָה אֲשֶׁר בֵּין־עֵינָיו הוּא הַמֶּלֶכָּה הָרִאשׁוֹן: (כב) וְהַנִּשְׁבָּרָת וְהַעֲמֻדָּה אַרְבַּע תַּחְתֶּיהָ אַרְבַּע מַלְכוּתֹת מִגֻּויֵי יַעֲמֻדָּה וְלֹא בִּכְחוֹ:

הרמב"ן שואל בויחי איך זה קרה
כזה אסון גדול שאחרי 103 שנה
לא נשאר זכר? כי הגמרא ע"ז
אומרת 180 מלכות יון, 103
מלכות חשמונאים, 103 מלכות,
ע"ז דף ט' שם יש את כל
החשבונות.

הנה זה הרמב"ן בויחי³, נקרא את

שהוא יכול להכניע את יון זה היה
מתתיהו הכהן הגדול שהוא היה
הצדיק הכי גדול בכל הדורות
ואומר הרמב"ן איך זה קרה
שבסוף לא נשאר זכר
מהחשמונאים שילדה אחת עלתה
על הגג וקפצה מהגג ואמרה אני
אחרונה לבית חשמונאי, אז

מראי מקומות והערות

עבדא הוא", שנכתרו כלם בעון הזה. ואף על
פי שהיה בזרע שמעון עונש מן הצדוקים, אבל
כל זרע מתתיה חשמונאי הצדיק לא עברו
אלא בעבור זה שמלכו ולא היו מזרע יהודה
ומבית דוד, והסירו השבט והמחוקק לגמרי,
והיה עונשם מדה כנגד מדה, שהמשיל
הקדוש ברוך הוא עליהם את עבדיהם והם
הכריתום.

ואפשר גם כן שהיה עליהם חטא במלכותם
מפני שהיו כהנים, ונצטוו (במדבר יח ז):
"תשמרו את כהונתכם לכל דבר המזבח
ולמבית לפרכת ועבדתם עבודת מתנה אותן
את כהונתכם", ולא היה להם למלוך, רק
לעבוד את עבודת ה'. וראיתי בירושלמי
במסכת הוריות (ירושלמי הוריות פרק ג
הלכה ב): "אין מושחין מלכים כהנים. אמר
רבי יהודה עתוריא על שם לא יסור שבט
מיהודה. אמר רבי חייא בר' אבא למען יאריך
ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל, מה
כתיב בתריה לא יהיה לכהנים הלויים". הנה,
שנו בכאן שאין מושחין מלכים מן הכהנים בני
אהרן. ופירש תחלה שהוא לכבוד יהודה,
שאין השררה סרה מן השבט ההוא. ולפיכך,
אף על פי שישאל מקימים עליהם מלך
משאר השבטים כפי צורך השעה, אין
מושחים אותן שלא יהיה עליהם הוד מלכות
אלא כמו שופטים ושוטרים יהיו. והזכירו
הכהנים, שאף על פי שהן בעצמן ראויים

³ רמב"ן בראשית מט, י

"לא יסור שבט מיהודה" אין ענינו שלא יסור
לעולם, כי כתוב (דברים כח לו): "וילך ה'
אותך ואת מלך אשר תקים עליך אל גוי אשר
לא ידעת אתה ואבותיך", והנה הם ומלכם
בגולה, אין להם עוד מלך ושרים, וימים רבים
אין מלך בישראל, והנביא לא יבטיח את
ישראל שלא ילכו בשבי בשום ענין בעבור
שימלוך עליהם יהודה. אבל ענינו, שלא יסור
שבט מיהודה אל אחד מאחיו, כי מלכות
ישראל המושל עליהם ממנו יהיה, ולא ימשול
אחד מאחיו עליו. וכן לא יסור "מחוקק מבין
רגליו", שכל מחוקק בישראל אשר בידו
טבעת המלך, ממנו יהיה, כי הוא ימשול ויצוה
בכל ישראל, ולו חותם המלכות, "עד כי יבא
שילה ולו יקהת כל העמים" לעשות בכולם
כרצונו, וזהו המשיח.

...ולפי דעתי, היו המלכים המולכים על
ישראל משאר השבטים אחרי דוד עוברים על
דעת אביהם ומעבירים נחלה.

...וזה היה עונש החשמונאים, שמלכו בבית
שני, כי היו חסידי עליון, ואלמלא הם נשתכחו
התורה והמצוות מישראל, ואף על פי כן נענשו
עונש גדול, כי ארבעת בני חשמונאי הזקן
החסידים המולכים זה אחר זה, עם כל גבורתם
והצלחתם, נפלו ביד אויביהם בחרב, והגיע
העונש בסוף למה שאמרו ר"ל (בבא בתרא
ג.): "כל מאן דאמר מבית חשמונאי קאתינא

עוד תמונות משבוע שעבר

הרמב"ן וגם את הרמב"ן בפרשת וישלח.⁴
 ע"ז דף ט' עמוד א', 34 מלכות פרס, 180 מלכות יון, 214, והוא גרה לא יגר, יגר זה 213 שאחרי 213 פרץ המרד נגד היונים, 34 ועוד 180 אז אומרת הגמרא תני

ר' יוסי מלכות פרס זה 34 שנה. ואז בא אלכסנדר מוקדון והוא השתחוה לשמעון הצדיק, כתוב בגמרא יומא שהוא השתחוה לו ונישק לו את הרגליים, ואחרי זה 180, ואחרי זה 103 ועוד 103, עכשיו אנחנו נביא יומא דף ס"ט⁵

מראי מקומות והערות

בספרים.
⁵ יומא סט, ע"א
 תא שמע בגדי כהונה היוצא בהן למדינה אסור ובמקדש בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה מותר מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן שמע מינה ובמדינה לא והתניא בעשרים וחמשה [בטבת] יום הר גריזים [הוא] דלא למספד יום שבקשו כותיים את בית אלהינו מאלכסנדרוס מוקדון להחריבו ונתנו להם באו והודיעו את שמעון הצדיק מה עשה לבש בגדי כהונה ונתעטף בבגדי כהונה ומיקירי ישראל

למשיחה, אין מושחין אותן לשם מלכות, וכל שכן שאר השבטים, וכמו שאמרו בגמרא (הוריות יא) שאין מושחין אלא מלכי בית דוד. ורבי חייא בר אבא פירש, שהוא מנוע מן התורה שלא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה במלכות, והוא דבר ראוי והגון.
⁴ רמב"ן בראשית לב ד
 ...כי אנחנו התחלנו נפילתנו ביד אדום, כי ח מלכי בית שני באו בברית עם הרומיים, ומהם שבאו ברומה, והיא היתה סיבת נפילתם בידם, וזה מוזכר בדברי רבותינו ומפורסם

שהשומרונים הלכו לאלכסנדר לשלמו.

אז השומרונים מיד הלכו להודיע לאלכסנדר מוקדון שהוא חייב להחריב את הבית הקדוש אך שהוא יכבוש את ירושלים, ביום שהוא יגיע לירושלים הוא חייב

מוקדון ואמרו לו להחריב את בית המקדש, כל זמן שבית המקדש קיים אתה לא יכול לשלוט בעולם, וזה בדיוק הפוך כי בבית המקדש מתפללים

מראי מקומות והערות

תחרב יתעוך עובדי כוכבים להחריבו אמר להם מי הללו אמרו לו כותיים הללו שעומדים לפניך אמר להם הרי הם מסורין בידיכם מיד נקבום בעקביהם ותלאום בזנבי סוסייהם והיו מגררין אותן על הקוצים ועל הברקנים עד שהגיעו להר גרזים כיון שהגיעו להר גרזים חרשוהו וזרעוהו כרשינין כדרך שבקשו לעשות לבית אלהינו ואותו היום עשאוהו יום טוב אי בעית אימא ראוין לבגדי כהונה ואי בעית אימא עת לעשות לה' הפרו תורתך:

עמו ואבוקות של אור בידיהן וכל הלילה הללו הולכים מצד זה והללו הולכים מצד זה עד שעלה עמוד השחר כיון שעלה עמוד השחר אמר להם מי הללו אמרו לו יהודים שמרדו כך כיון שהגיע לאנטיפטרס זרחה חמה ופגעו זה בזה כיון שראה [אלכסנדר מוקדון] לשמעון הצדיק ירד ממרכבתו והשתחוה לפניו אמרו לו מלך גדול כמותך ישתחוה ליהודי זה אמר להם דמות דיוקנו של זה מנצחת לפני בבית מלחמתי אמר להם למה באתם אמרו אפשר בית שמתפללים בו עליך ועל מלכותך שלא

לשלוט בעולם.

[הכותים] הם נהיו חברים של אלכסנדר מוקדון, הם הלכו, [אבל] היהודים לא אכפת להם [מיישלוט], היהודים לומדים תורה, לא אכפת להם אלכסנדר מוקדון יבוא לא יבוא אבל הכותים שהם רק בוחשים בקדרות הם רק מחפשים להחריב את היהודים להחריב את המדינה הזאת, כל הכותים שהם עובדי עבודה זרה שהם מחללי שבתות אז הם הלכו לאלכסנדר מוקדון ואמרו לו בוא נחריב את בית המקדש ואז תשלוט בכל העולם.

טוב אמר להם בסדר גמור, הסכים, התחיל ללכת מצור, הוא הגיע עד צור ושם הוא כבש את צור, תשע חודשים לקח לכבוש את צור כי צור הייתה אי בלב הים עד שהוא בנה את הדיק עד שהוא בנה את היבשה תשע חודשים ואז הוא החליט שהוא הולך מצור להחריב את ירושלים להחריב את בית המקדש כי היהודים הכי מסוכנים אז הלכו להודיע לשמעון הצדיק זה הסוף

לכבוש, לסתור את הבית ואז שמעון הצדיק לבש, יצא עם בגדי כהונה, הגמרא שואלת אם מותר לצאת עם בגדי כהונה מחוץ לירושלים מחוץ לבית המקדש זה השאלה של הגמרא אם אפשר, אז הגמרא מספרת לנו ששמעון הצדיק בעצמו יצא עם בגדי כהונה, יצא עם הבגדים של הכהן הגדול עם האפוד עם האורים והתומים, הוא בעצמו, מתי זה היה? 25 בטבת, עכשיו אנחנו חודש טבת, עוד שבועיים ביום ראשון יהיה חודש טבת, המולד יהיה בשבת, יום הר גריזים לא למספד, יום שביקשו כותים, הכותים שהם היו גירי אריות הם חיפשו איך להחריב את בית המקדש אז הם הלכו לאלכסנדר מוקדון להגיד לו בוא תחריב את בית המקדש, בית המקדש זה נגדך, אם יש בית מקדש לא תוכל

בחמש כבר אפשר להגיד הודו
ובשש כבר אפשר לעמוד שמונה
עשרה.

ואבוקות של אור בידם כל
הלילה, לא ישנו כל הלילה, כל
הלילה הלכו והלכו והלכו,
בינתיים הגיעו גם שמעון הצדיק
וזה חושך ואין חשמל ואין אור
והם אומרים לאלכסנדר אתה
רואה את אלה שהולכים כאן
בצד, זה המורדים זה הפושעים,
זה הג'וליקס זה ההידימקס זה
הגנגסטר'ס אלה האנשים הכי
מסוכנים בעולם הכי פושעים
בעולם והוא אומר בסדר אני רק
רוצה שיהיה יום אני אראה אותם
אני אחסל אותם, דבר ראשון
לחסל אותם זה לפני ה

[שבוע הבע נביא את המשך השיעור].

שיעור יום שני כו חשון תשפ"ו שיעור באולם לעתיקא

אפילו אליעזר [עבד אברהם] ראה את
[חטא] העגל, אפילו אליעזר הוא
ראה את הכל, עכשיו יצחק בן 40,
400 שנה זה עד שיצאו ממצרים,

תמונות של מורינו הרב בחנוכה משנים
קדומות בתוך הקונטרס החדש: 'זהו עינך
רואה את מוריך - חנוכה'

גמרנו אין, עוד יום מחריבים את
ירושלים את בית המקדש.

מה עשה שמעון הצדיק? הלך
ולבש בגדי כהונה ולבש טלית
ותפילין, בחנוכה מותר תפילין,
את הבגדי כהונה וכולם הולכים
עם למטרנות (- פנסי רוח עם נרות),
עוד לא היה חשמל עוד לא היה
פנסים והכל חושך עוד אין
כבישים, [הלכו] כל הלילה.

בכלל לא ישנו כלילה לא צריכים
לישון כלילה שובו בנים לא
ישנים כלילה אין דבר כזה לישון
כלילה, עכשיו אנחנו כבר 12

[השידוך עם רבקה כיון שרצה שיצחק יתחתן עם בתו], הוא היה מהמתנגדים אז הוא היה תמיד נגד, כל דבר הוא היה נגד.

אז כתוב שני צמידים על ידיה, הוא ראה אפילו את העגל הוא ראה, הוא ראה את עשו [יוצא מרבקה], הכל הוא ראה, מה שיהיה עד סוף הדורות, דמשק אליעזר היה לו קלסתר פנים כאברהם אבינו⁷, הוא היה דרגת אברהם אבל להיות כמו אברהם ממש זה אי אפשר אבל הוא ראה את כל העתידות.

כי בדיוק בגיל 37 [יצחק] הוא היה צריך להישחט, היה לו לחיות 37 שנה, קח נא את בנך, [ה' רימו לאברהם] אם תיקח אותו [לעקדה] הוא יחיה עד 180, אם לא אז

עד שעשו את העגל זה 400 שנה 360 שנה ממתי שנולד יצחק, אליעזר ראה את הכל עד סוף הדורות, הוא לא רוצה להביא כזה שידוך ליצחק, אני אמרתי לו שבשום אופן לא, אני התנגדתי לשידוך, מה יצא עגל מהאשה הזאת, אז מי צריך את האשה הזאת, הגידי היש לכם מקום ללון? הוא הביא לה שני צמידים, הכלי יקר אומר⁶ שהוא ראה את העגל ממש כפשוטו, בת היה לו לאליעזר, הוא תמיד היה נגד

מראי מקומות והערות

⁷ ילקוט שמעוני תורה פרשת חיי שרה רמז קט ויהי כראות את הנזם [כ"ד, ל] מיד הלך לו להמיתו הכיר בו שמרוצתו לרעה הזכיר שם והעמיד הגמלים על העין באויר והוא עומד על הגמלים באויר ויהי בראותו כן הכיר שהוא צדיק ואמר בוא ברוך ה' [כ"ד, ל"א] שהיה סבור שהוא אברהם שהיה קלסתר פניו [של אליעזר] דומה לו [-] לקלסתר פניו של אברהם אבינו.

⁶ בראשית כד (כב) וַיְהִי פֶּאֶשֶׁר כָּלוּ הַגְּמָלִים לְשִׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל-יָדָיו עֲשָׂה זָהָב מִשְׁקָלָם: כְּלִי יָקָר: וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים וְגו'. פירש"י בקע רמז לשקלי ישראל בקע לגולגולת, ושני צמידים רמז לשני לוחות, עשרה זהב משקלם כנגד עשרת הדברות שבהם, וכל אלו הדברים צריכין ביאור מספיק מה ענין השקלים והלוחות זה לזה, ואולי צפה ברוח הקודש שעתידין הלוחות להשתבר...

רש"י, גמרא יבמות הוא אומר
שהיא הייתה בת 14, כי חשבון
פשוט כי היא חיה 133 שנה,
עכשיו זה [יעקב בגיל] 99 [כשנפטרה
רבקה], מ99 זה בדיוק 34, 33 ועוד
1 פחות 20 שנה [שעברו משהתחתנה
עם יצחק עד שנולד יעקב] זה 14, פשוט
עשינו חשבון פשוט, כי לוי זה
137, קהת זה 133, ואחרי זה
עמרם 137, הספרי אומר⁹ שרבקה
וקהת זה אותם השנים, משה ר'
עקיבא והלל זה 120, יהושע
ויוסף זה 110 ורבקה וקהת זה, זה

עכשיו זה הסוף שלו, כי [יצחק]
הוא היה גלגול הבל, הבל
גימטרייה 37, עכשיו הוא 37,
בדיוק בעקדה הוא 37.

ואז נולדה רבקה ורש"י אומר
בגמרא יבמות שהוא ילדה בת
שלוש, אבל תוספות⁸ חולק על

מוראי מקומות והערות

בבית עבר כדאמרין במגילה (דף יז.) ועשרים
שנה בבית לבן ושתי שנים בדרך ואז מתה
רבקה כדררשין (מדרש רבה קהלת פ"ב)
אלון בכות שתי בכיות של רבקה ומניקתה הרי
צ"ט וצריך לומר דמדרשות חלוקים זה על זה:
⁹ ספרי פרשת ברכה טז
ומשה בן מאה ועשרים שנה. זה אחד
מארבעה שמתו בן מאה ועשרים ואלו הם
משה והלל הזקן ורבן יוחנן בן זכאי ור' עקיבא.
משה היה במצרים מ' שנה ובמדן מ' שנה
ופירנס את ישראל מ' שנה הלל הזקן עלה
מבבל בן מ' שנה ושימש חכמים מ' שנה
ופירנס את ישראל מ' שנה רבן יוחנן בן זכאי
עסק בפרגמטיא מ' שנה ושימש חכמים מ'
שנה ופירנס ישראל מ' שנה רבי עקיבא למד
תורה מ' שנה ופירנס את ישראל מ' שנה. שש
זוגות ששנותיהם שוות רבקה וקהת לוי
ועמרם יוסף ויהושע שמואל ושלמה משה
והלל הזקן רבן יוחנן בן זכאי ור' עקיבא:

⁸ תוספות יבמות סא ע"ב
וכן הוא אומר והנערה טובת מראה מאד -
תימה דהכא משמע דרבקה נערה היתה
ובסדר עולם (פ"א) תניא בהדיא שהיתה בת
שלוש כשנשאה יצחק ואי אפשר להגיה דהא
תניא התם יצחק אבינו כשנעקד על גבי
המזבח היה בן שבעה ושלשים שנה וכו' בפרק
נולדה רבקה וכתוב ויהי יצחק בן ארבעים שנה
וגו' נמצאת שהיתה בת ג' וה"ר שמואל חסיד
משפיר"א הוכיח שהיתה בת י"ד מדתניא
בספרי ו' זוגות שנותיהן שוות וקחשיב קהת
ורבקה וקהת חיה קל"ג כדכתיב בקרא ואם
היתה בת י"ד כשנשאה אז החשבון מכון
דכשנולד יעקב היתה בת ל"ד ויעקב היה בן
צ"ט כשמתה רבקה הרי קל"ג שהרי
כשנתברך היה בן ס"ג שאז מת ישמעאל וכל
שנותיו של ישמעאל קל"ז כדכתיב וישמעאל
[גדול מיצחק י"ד שנה ויצחק בן ס' שנה בלדת
אותם א"כ ישמעאל] בן ע"ד ונשאר מלידת
יעקב עד סוף שני ישמעאל ס"ג וי"ד נטמן

רוצים לפרסם את גנותה, כי כולם שמחו שהיא מתה, [על שילדה את עשו שהיה שודד ומלסטם את הבריות], ברוך ה' [הבן שלה] הוא מצער את הבריות.

לאה רק הייתה בוכה כל היום [ביון שקבעו שהיא תתחתן עם עשו, והיא שמעה את מעלליו הרעים], מה רוצים מהחיים שלי, אצל הערבים שאדם נולד כבר קובעים את השידוך שלו, ישר בני דודים מהחמולות, אתה תתחתן עם זו אתה עם זו, זה שידוך, אחרי זה הוא רוצה הוא יושב בכלא, אז זה בעיה, אז את רוצה תתגרשי, את רוצה תקבלי מכות, [-] מקבלות מכות רצח, היהודיות בורחות מהם עכשיו, מתוך עשר אלף כבר הצליחו לברוח 50.

אמא (-) מורינו הרב פונה לבנו הר' נחמן ומספר מהרבנית תל"ט"א) בעצמה הבריחה שם, אתה היית ילד, אתה בדיוק נולדת, בל"ה זה היה, אתה היית אז בן עשר, [-] עשינו לו

בסוף בויחי אז אמר הספרי אומר את זה אז יש לנו שלוש זוגות יהושע ויוסף קהת ורבקה, וגם כן משה והלל ור' עקיבא כולם 120. אז כאן ביבמות [תוספות כותב] שבדיוק הייתה בת 14 היא חיה 133 כמו קהת.

כי יעקב היה בגיל 99 אלון בכות, וישמע שמתה דבורה מינקת רבקה¹⁰, לא כתוב רבקה, כי לא

מראי מקומות והערות

בְּלָשׁוֹן יֻנֵּי אֲבֵל. וּלְפִיכָה, (סְפָרִים אֲחֵרִים: וּלְפִי שֵׁ) הָעֲלִימוּ אֶת יוֹם מוֹתָהּ, שְׁלֹא יִקְלְלוּ הַבְּרִיּוֹת הַכָּרִס שִׁיֵּצֵא מִמֶּנּוּ עֵשָׂו, אֵף הַכְּתוּב לֹא פָרַסְמָה:

¹⁰ בראשית לה, ח ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית-אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: רש"י: תחת האלון, וכ"ו ואגדה: נתבשר שם באבל שני, שהגד לו על אמו שמתה, ואלון

לצרפת, מיד עליתי לאווירון, איפה אני אמצא אותו? הבן של הרב של טבעון נהיה חילוני נהיה ככה, כבר היה בבית משוגעים כבר מרוב העבירות.

כמו זה שהתאבד¹¹, האבא לא בבית, מה הילד יעשה? אבא צריך להיות בבית, הוא מקרב אלף אנשים בקוריאה, בסדר קרבת אלף, אבל תבוא בלילה הביתה, סע לקוריאה תחזור כל יום, מה יכול להיות, תיקח מטוס פרטי ותסע, זה בכל הכל עשר אלף ק"מ, אז אפשר לעשות את זה בעשר דקות, אלף ק"מ בדקה, [כלומר כל הקירוב רחוקים זה שייך רק אם יש אפשרות כל לילה לחזור להיות עם הילדים], איך אתה מפקיר את הבן שלך? כל האנשים שקרבת מיליון אנשים זה לא שווה בשביל בן אחד, כתוב שחזקיה המלך קירב את כל ישראל בתשובה חוץ מהבן שלו [מנשה], העיקר זה לקרב את הבן שלך, למצוא מה עושים, קונים לו בונבוניירה, עושים לו

ברית בטבעון, נסענו לטבעון לעשות לו ברית [-] הוא למד בפוניבז' והוא נהיה חסיד שלי [-] הבן של הרב של טבעון קראו לו עמר אז הבן שלו הגיע לצרפת, אז הוא בא ליצחק דוד גרוסמן והתחנן לפניו שיציל לו את הבן שלו, שישלח משהו לצרפת להביא אותו, אז אני הייתי, אני עם דוד גרוסמן כמו שני אחים, היא מיד התקשר אלי תיסע

מראי מקומות והערות

¹¹ קומות של בניין בעצרת המיליון].

¹¹ [מדבר מבחור חסיד חב"ד שאביו שליח חב"ד בדרום קוריאה שקפץ למותו ממנוף רב

טיול, לוקחים אותו לאומן פעם, שהוא יראה את אבא שלו, אתה לא יכול להפקיר את הבן שלך, הבן שלך שווה מיליארדים, הוא יכול להביא את הגאולה, [אדם צריך] לדעת דבר ראשון לטפל בבן שלו, הוא בקוריאנה כבר שלוש שנים, הבן לא ראה את אבא שלו, התאבד, כי הוא לבד הוא נכשל, הכשילו אותו.

אז הגמרא אומרת ביבמות, הגמרא מסבירה שהיא כבר הייתה בת 14, עשינו חשבון, אנחנו אומרים כאן בפרשת וישלח ותמת דבורה מינקת רבקה, שהוא היה בגיל 99 אז

מתה דבורה המינקת, שלחו אותה עם מינקתה, עם המינקת עם האומנת, לכל בת הייתה מינקת, אז יוצא ש'ותמת דבורה מינקת רבקה', אז הוא (- יעקב) היה בן 99 אז היא הייתה בת 133 אז יוצא, אז היא הייתה בת 34 שנולד יעקב אז נוריד 20 שנה אז היא הייתה בת 14 שהיא התחתנה, זה חשבון מאוד פשוט, אז אומר רש"י למה לא כתוב על רבקה כי לא רוצים לספר לנו שהיא ילדה את הרוצח הזה שרצח אנשים [-] שהוא היה בן 99, כל זה [הלווייה של רבקה] באתכסיא אז כל זה מביא תוספות את החשבון כאן שאז היא הייתה בת 14.

הורדוס עשה תשובה והורדוס בחיים לא חילל שבת, הורדוס עשה תשובה והוא לא, הוא עשה תשובה ממש, הוא קבור בהרודיון אז צריכים לעבור שם, נוסעים לבית לחם עוברים דרך ההרודיון, מצאו את הקבר שלו לפני עשר שנים, הוא עשה תשובה אמיתית, והוא בנה בית מקדש כדי לעשות תשובה.

אדם צריך לבנות בית של אש, עכשיו אנחנו בחודש חשון, בחשון יורד בית של אש כי הבית [המקדש הראשון] נגמר בירח בול¹², הוא התחיל בזיו נגמר בבול, בול זה מבול, כי עד ששלמה בנה את בית המקדש ירד מבול, עכשיו ירד מבול בשבת, עכשיו יש מבול בהונדורס ב[-] ופקיסטן תחת מים, המים הגיעו שני מטר שם ונהר שלם הציף אותם, וה' מעניש את כל העולם במבולים עכשיו, חודש חשון אז יורדים מבולים, אז עכשיו זה כ"ז זה היום הולדת שלך (- של הר' נחמן בנו

של מריונו הרב) זה הכל זיווג משמים, הכל זה לפני שאדם נולד.

כי כתוב באר"י שאסור לאדם לחשוב להתחרט על הזיווג שלו, צריך להגיד אנחנו השידוך הכי טוב שהיה זה זיווג משמים אנחנו אחד כי הנשמות זה עוד לפני בריאת העולם כבר ה' חיבר את הנשמות לפני בריאת העולם.

אז הורדוס עשה תשובה הוא בנה בית מקדש הגמרא אומרת אז יורד בית של אש, עכשיו יכול לרדת בית של אש, המולד זה

מראי מקומות והערות

חדש תשרי ולמה קורא אותו ירח האיתנים שנוולד בו אברהם שנאמר משכיל לאיתן האזרחי. וכיון שנפתח בחדש מועדות והקריב הקרבנות וירדה האש אמר הקב"ה עכשיו נשלמה המלאכה שנאמר ותשלם כל המלאכה, ועל זה נאמר עמקו מחשבותיך. וכן אתה מוצא במלאכת המשכן, א"ר חנינא בכ"ה בכסליו נגמר מלאכת המשכן ועשה מקופל עד אחד בניסן, כמו שכתוב ביום הראשון באחד לכחדש תקים את משכן, והיו ישראל ממלמלין על משה לומר למה לא הוקם מיד שמא דופי אירע בו והקב"ה חשב לערב שמחת המשכן בחדש שנוולד בו ציחק דכתיב לוישי ועשי עוגות ואמרו לו שוב אשרוב אליך, ומעתה הפסיד כסלו שנגמרה בו המלאכה אמר הקב"ה עלי לשלם, מה שלם לו הקב"ה חנוכה חשמונאי, וכן מרחשון עתיד הקב"ה לשלם לו:

12 מלכים-א פרק ו' (לז) בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית יֵסַד (- החלו ליסד את) בֵּית יְהוָה בִּירַח זו (- אייר): (לח) וּבַשָּׁנָה הָאַחַת עָשָׂרָה בִּירַח בּוּל (- חשון) הוא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבֵּית לְכָל דְּבָרָיו וּלְכָל מְלָשְׁפָטָיו וַיִּבְנֶהוּ שְׁבַע שָׁנִים: ילקוט שמעוני מלכים-א פרק ו' - רמז קפד

דבר אחר מהו בירח בול בירח מבול חסר מ' כנגד ארבעים יום, שאע"פ שנשבע הקב"ה כי מי נח זאת לי אעפ"כ מ' יום בכל שנה היו אותם הימים עושים רושם בעולם עד שעמד שלמה ובנה את בית המקדש ופסקו אותם מ' יום לפיכך כתיב חסר מ' כנגד ארבעים יום שפסקו. משנעשה הבית בירח בול נעשה נעול י"ב [צריך לומר י"א] חדש והיו הכל ממלמלים על שלמה לומר לא בנה של בת שבע הוא, היאך הקב"ה משרה שכונתו לתוך מעשה ידיו והקב"ה חשב לַעֲרַב שמחת בית המקדש בחדש שנוולד בו אברהם, בירח האיתנים זה

לחשב כבר עד סוף הדורות, כתוב
ש—עד סוף האלף הששי

[המשך השיעור יתפרסם א"ה שבוע הבא]

ליל שני וישב אור לי"ח כסלו

תביא חומש בראשית, אז מיד
המלאכים אמרו,

כולם לומדים וישב את הרש"י,
אתו עימו אליו, כל אחד צריך
להבין את הרש"י, (אפי' שהוא קיבל
מכות מרש"י אתה קיבלת הרבה מכות
שמעתי, ראיתי במצלמות, אבל תהיה
חזק, תסלח לו, אם לא יש פה נחמן רייכר
הוא יעשה לך גישור, יש דבר כזה קוראים
לזה גישור, אם אתה מקבל מכות
ממישהו אז עושים גישור, שתיסלח לו,
או שתרביץ לו בחזרה, זה גם אפשר יש
כל מיני עצות...)

אז [ר' נחמן בן ר' שמואל] הוא הלך נתן
בעיטות לקבר של רש"י¹³, (אבל

1: 17, המולד הבא זה יהיה 2: 01,
המולד הבא יהיה 2: 45, תמיד
מוסיפים 44 דקות אז עכשיו זה
בצהריים אז המולד הבא זה יהיה
בליל שבת ב 2: 01 ואחרי זה זה
יהיה ביום שני ב 2: 45, עכשיו זה
תשע חלקים אחרי זה זה יהיה
עשר חלקים ואחרי זה 11 חלקים,
כל פעם מוסיפים חלק 44 דקות,
אז יודעים מתי יהיה המולד

מראי מקומות והערות

ואיננו כי לקח 'אותו' אלהים (בראשית ה כד)
ותרא 'אותו' כי טוב הוא (שמות ב ב) בשביל
הליכתו היה בהיפך למדתו, חנוך למטטרון
שלשה שבועות. ויהיו כל ימי חנוך חמש
וששים שנה ושלש מאות שנה (בראשית ה
כג) כמנין ימות השנה שהם שס"ה. מטטרון
לשון מטרוניתא (ריקאנטי פ' נשא ד"ה

¹³ נצוצי שמשון (עמ' נב במהדורה החדשה
תשעג ירושלים)
מאמר מחכם קדמון רבי נחמן בר שמואל -
ויראו אותו מרחוק ובטרים יקרב אליהם
ויתנכלו אותו להמיתו (לז יח) פרש"י אותו
כמו אתו, עמו, כלומר אליו [עכ"ל]. כמו
ויתהלכו אותו) ויתהלך חנוך את האלהים

מראי מקומות והערות

הלכתי ושטחתי על קברו של אותו הצדיק כל הלילה. ובפלגות הלילה שמעתי קול קורא אלי, לאו אתה דומה לרש"י שהיה מוסר את עצמו ונפשו על דברי תורה, והרבה תורה בישראל. וכמעט שנעלו ממך שערי דמועות. אמרתי ח"ו אין לי תקנה. מיד הראו לי מן השמים תעסוק באלדד ומידד אז תתקן עיוותך. ואז תזכה לידע אמאי נקרא משה רבינו ע"ה בסעודת דוד קפילא. ואז תעשה ריוח והצלה לך ולכל ישראל.

אמרתי אל לבי מה ענין שמיטה אצל הר סיני, ר"ל מה ענין יוסף אצל אלדד ומידד. ואשתומם על המראה ואין מבין. מה עשיתי שמתי נפשי בכפי ואמרתי בבכי ובמר נפשי, אם תלמיד חביב אני בעיניך וזני בכל אלה ולמדני. כי הצדיקים במיתתם קרויים חיים (ברכות יח). ומיד ראיתי ביטוי (ר"ל ניצוצי) אש יוצאים מקברו של רש"י ע"ה. ונפיק בת קול ואמרה אני שלמה בר' יצחק התעניתית תר"ג ימים רצופים חוץ משבתות וימים טובים. עד שהוצאתי הדבר לאור, והוצאתי מכח אל הפועל, כשהוצאתי פירושי הגדול על תורה שבכתב ועל תורה שבעל פה, ופמליא של מעלה ומטה מוצאין נחת רוח בדברי. וכ"ב שנים היו מפלפל מטטרון שר הפנים עם הקב"ה, ולא היו נחת רוח למטטרון, עד שבא בן עמרם ותיקן הדברים.

וזה לשונו של משה רבינו ע"ה, אשריך שלמה בר' יצחק שכל מגמת פניך לשם שמים. ויתנכלו אותו! כבר נתתי לחלקם של אברהם יצחק ויעקב. אותו עמו' נתתי לחלקי. כלומר אליו' נתתי חלקו של הקב"ה. ומי שיועד זה הוא יודע הפלוגתא של הקב"ה עם מטטרון. אבל האות של ירד קח בידך, והת"ו של ויתנכלו, ואז תעשה שלום בין יוסף ואחיז בעוה"ז ובעוה"ב. יוסף מחציו, ות"ו מלא, והא' מורה ר"ה שהוא ראש, גם תדע למה אמר יהודה דוקא להביא (נ"א אמרו יהודה הביא) הכתונת לאביו. ואז תדע גם כן לגלגל עצמות של יהודה במדבר ארבעים שנה

יברכך) 'אותו כמו אתו' ר"ל מדתו, כמו (מלאכי ב ה) בריתי היתה אתו. 'ואתו כמו עמו', כמו שרמזו (שמות ב ו) ותראהו את הילד, ועמו אותו שהיה מדבר אליו מאהל מועד. ותראהו את הילד [והנה נער] בוכה, היה לו לכתוב ותראה את הילד בוכה. אלא ר"ל כמו עמו. ואחר כך [כתוב שם והנה] נער בוכה, והקושיא ילד מעיקרא ואחר כך נער בוכה. אני נחמן בן שמואל הולך רכיל ומגלה סוד על רש"י ע"ה הצדיק שהיה צנוע. ויתנכלו אותו! כמו אתו, עמו, כלומר אליו' כיון בזה הצדיק רש"י ע"ה ויתנכלו אותו! וכו'. 'אותו' רמז למה הנוד נעשה מטטרון. 'אותו' הנוד נעשה כמו אתו. מי שיועד זה הכיוון, יודע מה בכיית הנער אצל משה רבינו ע"ה. ומי שאומר בכייה זו היתה בלי כונה, אז אתה מעכב תחיית המתים. ולא תוכל להמציא לך שום תרופה אם לא תתן ענין באות חנוך בן ירד.

שאלו ר' ישמעאל ור' נחוניא למטטרון, למה זכית להיות גדול מכל צבא מרום. אמר להם לפי ששמי חנוך בן ירד. וסימן לדבר חנוך נלמד על פי דרכו (משלי כב ו) וזה האות של ירד מעולה מכל האותיות שבתורה חוץ משמות הקדושים. תמנה מספר שמותיו [נ"א שנותיו] ותמצא כל צרכך.

ואומר אני נחמן בר שמואל שהלכתי על קברו של אותו צדיק רש"י, הייתי בועט ברגלי והייתי מרעיש על קברו. ויצא מעט עשן מקברו. מיד נרתעתי לאחורי, וראיתי פיסת יד של אש. וקול אומר אלי. אם התרנו לך ויתנכלו אותו כמו אתו, 'עמו כלומר אליו' מי התייר לך. מיד הלכתי בפחי נפש. ומיד שהלכתי ד' אמות לאחורי, שמעתי קול דממה דקה, תשחיר שיניך בתענית, ואם לאו אין לך תקנה, מטעם כי האותיות [עמו] כלומר אליו, צועקים עליך למרום. מיד כשהלכתי לביתי פגע בי נחש, והיה כתוב על ראשו כל ערל וכל טמא לא יאכל בו (עפ"י שמות יב מוח) מיד בכיתי בכייה גדולה, ואמרתי בלבי והרי שום טמא ופגול לא בא אל פי.

להרוג את האח? שמעת פעם
להרוג את האח? למה כי הוא
חלם חלום השמש משתחוה לו,
עזוב תגיד לו חלמה טבא חזיתא,
הלואי זה יתקיים.

הזהר אומר זה היה מתקיים
מיד¹⁴, אם היו אומרים חלמה
טבא חזיתא זה היה מתקיים, היה
שרים בכל הארץ, הוא היה נהיה
מלך במצרים והם שרים, למה

בעיטות כמו שצריך... חזקות כמו ששובו
בנים יודעים לתת...), "ויראו אותו
מרחוק ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אותו להמיתו" אתו,
אומר רש"י - אין לזה שום פירוש
- אותו עימו אליו, אחרי זה הוא
ממשיך, הנה בעל החלומות,
איזה חלומות, 'לכו ונהרגהו דבר
ראשון להרוג אותו, למה, כי הם
למדו בשובו בנים - יאללה להרוג,

מראי מקומות והערות

ועשרין שנין דאתעפב. רבי יוסי אמר,
מנלן, דכתוב ויסיפו עוד שנה אותו. מאי
שנה אותו, דגרמו ליה קטרוגין בדא. מה
פתיב, ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה
(עמוד ב) אשר חלמתי, דבפא מנייהו
דישמעון ליה. ואיהו אודע להו ההוא
חלמא, דאלמלא אינון דאפכו ליה לגונוא
אחרא, הכי אתקיים. ואינון אתיבו ואמרו
המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו.
מיד אמרו ליה פשרא דחלמא וגזרו גזרה,
ובגין קה ויסיפו עוד שנה אותו:

תרגום: בא ראה שייסוף אמר את החלום
לאחיו, ועל פה גרמו לו לסלק את חלומו
עשרים ושתים שנים שהתעפב. רבי יוסי
אמר, מנין לנו? שפתוב ויסיפו עוד שנה
אתו. מה זה שנה אתו? שגרמו לו בזה
קטרוגים. מה פתוב? ויאמר אליהם שמעו
נא החלום הזה אשר חלמתי. שרצה מהם
שישמעו לו, והוא הודיע להם אותו
החלום, שאלמלא הם שהפכו אותו לגון
אחר - קה התקיים, והם השיבו ואמרו,
המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו?!!
מיד אמרו לו את פשר החלום וגזרו גזרה,
ומשום קה ויסיפו עוד שנה אתו:

(סוטה ז:). וסימן לכל זה שהקב"ה ית"ש
עוסק בכל יום בבי"ת של בראשית, ובלמ"ד
של לעיני כל ישראל.

וכשהלכתי מקברו, בשעת הנחת תפילין שלי
שמעתי (נ"א מצאתי כתוב על התפילין שלי)
כל מי שאינו יודע חילוק בין הסרת טבעת של
פרעה שנתן ליוסף (בראשית מא מב) ובין
הסרת הטבעת של אחשוורוש שנתן להמן
(אסתר יג) אל יהא עוסק בנסתרות הללו. אם
נתינת טבעת להמן מורה על חנק, כי לא נתן לו
על ידו, רק להמן, ר"ל להימן. והוא נענש על
מחשבתו הרעה אשר חשב. ולכן נפרע ממנו
מדה כנגד מדה, ודינו בחנק. כל מי שגנב דינו
בחנק. מיד מילתא בלבי נטרית עד יום מותי.
ובעת מיתתי [נ"א הליכתי] השתחויתי ג'
פעמים נגד השכינה. ושמעתי ג' פעמים בין כל
השתחויה אומר, אלמלא (שלא) הוציא שם
בן נח לאברהם אבינו לחם ויין באותה
הסעודה, אז לא היה נהרג משיח בן יוסף
במלחמת גוג ומגוג. וזה הצער בפמליא של
מעלה ושל מטה. דוק ותמצא צרי למכתך
ומרוגע לנפשך. אמן אמן אמן סלה סלה.
¹⁴ זוהר בראשית, וישב קפא, ע"ב

תא חזי, דיוסף איהו אמר חלמא לאחיהו,
ועל דא גרמו ליה לסלקא חלמיה תרין

אותם. כתוב 22 שנה הוא התווכח
אם מטטרון, מטטרון זה יוסף
הצדיק, הוא מלאך מטטרון, והוא
22 שנה מתווכחים מתווכחים,
שובו בנים רק מתווכחים כל
היום, מתווכחים מתווכחים בלי
סוף, (תעשה סדר בשביל מה אתה
נמצא כאן...), מתווכח 22 שנה, ה'
אומר לא לברוא, והוא השתכנע
לא לברוא, מי צריך את העולם
הזה, לפי הזוהר ביום שנבראו
כבר קין הורג את הבל, מה יצא
מהעולם, איזה מין עולם משונה,
ולפי המדרש רבה זה בחנוכה לפי
[פרקי ר' אלעזר] זה בפסח, היה כאן
הרב שטרן, הרב שיינפלד, אמר
זה היה בראש השנה השני, השני,
"קץ הימים", אבל בכל זאת אחד
הורג [את אחיו] נגמר העולם, חצי
עולם.

אדם הראשון אמר זהו, [אחרי הריגת
הבל] יותר אני לא מביא ילדים,
גמרנו, אחד הורג את השני. הגיעו
עדה וצילה אמרו לא, עוד יש
מתושלח וירד, עוד יהיה צדיקים,
אל תדאג, מבטיחות לך,

להרוג, (כי שובו בנים מלמדים להרוג,
אמרתי לך אל תבאו לשובו בנים...).

מה זה, קין והבל מה הולך כאן אז
הוא חלם חלום שהשמש והירח
משתחוים לו, מה יש, אז צריכים
להרוג אותו, הוא למד חברותא
אם אבא שלו, בן זקונים, אומר
רש"י הוא למד 24 שעות אם אבא
שלו התורה, הוא לומד מהסבא,
אז מקנאים, בסדר, למה סבא
לומד דווקא איתו ולא איתנו, אז
בשביל זה צריך להרוג אותו? מה
זה נהרגהו? איפה למדו
'נהרגהו'? איפה שמענו כזה דבר
נורא? (איפה אתה שומר, לא, אני לא
מבין אותך, בשביל מה אתה כאן שומר,
שלא יהרגו אנשים, זה מה שמלמדים
בשובו בנים, נהרוג אותו...).

[ומתוך:] למה [האחים] רוצים להרוג
אותו, כי יש לו דין זקן ממרא, כי
הוא אמר לברוא את העולם, כל
המלאכים אמרו לא לברוא, שרף

מבטיחות!¹⁵

אישה מבטיחה זה מתקיים. ה' אמר [לאברהם אבינו] תשאל את שרה¹⁶, [ישמעאל] הוא ירה עלי - (על יצחק) חיצים, הוא נכנס למתווך שלו, ראית פעם מטווה בשדה? הלכת בשדות? הלכתי עד ראש עין יש שם מטווחים, כתוב אסור להתקרב בכלל, הלכנו בתוך המטווחים מה יכול להיות לכל הפחות נקבל כדור, אז נהיה

שהיד, מה יש, הכי טוב להיות שהיד... אז למה אתה הולך בתוך המטווחים, בתוך המטווה של ישמעאל, ... תזוז! אברהם אומר לו שיזוז מה אתה צריך להיות בתוך המטווה של ישמעאל? שרה אומרת זה לא [יעזר, כי] איפה ש[יצחק] יזוז ישמעאל הולך אחריו "כְּמַתְּלֵהְלָה הִיְרָה זָקִים [חֲצִים וּמֹת]" כך כתוב משלי כ"ו (יח). אז ה' אמר לו שמע מה ששרה

מראי מקומות והערות

¹⁵ מדרש תנחומא בראשית יא

"וַיֹּאמֶר לוֹ ה' לָכֵן כָּל הָרֶג כָּזוֹ ... לָמָּה בֵּן בְּנֵי הָיָה שְׂבִיעִי לְדוֹרוֹת וְסוּמָא הִיָּה יוֹצֵא לְצֹד וְהִיָּה בְּנֵי אוֹחֻזוֹ בִּידוֹ כְּשֶׁהִיָּה רוֹאֶה אוֹתוֹ תֵּינוּק חִיָּה הִיָּה אוֹמֵר לוֹ. אָמֵר לוֹ כְּמִיָּה חִיָּה אֵי רוֹאֶה מֵתָח אֶת הַקֶּשֶׁת כְּנָגְדוֹ וְהָרָג אֶת כָּזוֹ. רָאֵה אוֹתוֹ תֵּינוּק מִרְחוֹק הָרָג וְקָרַן בְּמִצְחוֹ אָמֵר לוֹ לָלָמָּה אֲבִי הֲרִי דְמוּת אָדָם הָרָג וְקָרַן בְּמִצְחוֹ. אָמֵר לוֹ לָמָּה וַיִּי לִי זָקֵנִי הוּא. טַפְחָ שְׁתֵּי יָדָיו בְּחֶרֶט וְנָגַע בְּרֹאשׁ הַתֵּינוּק וְהָרָגוּ בְּשׁוֹגֵג שְׁנָאֵמֵר "כִּי אִישׁ הֲרָגְתִּי לִפְעָמִי וַיִּלָּד לְחֶבְרֹנִי" וְשֶׁאֵרֵי שְׁלֹשָׁתָן בְּמָקוֹם אֶחָד. כָּזוֹ הָרָג וְאוֹתוֹ תֵּינוּק הָרָג וְלָמָּה סוּמָא. לְעָרֵב יָצָאוּ נְשֵׁיו אַחֲרָיו מִצָּאוּ וְקָנְטוּ הָרָג וְתוֹכַל כָּזוֹ בְּנֵם הָרָג וְלָמָּה. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה פְּתָחָה הָאָרֶץ פִּיהָ וּבִלְעָה ד' מִשְׁפָּחוֹת חֲנוּךְ וְעִירָד וּמְחִיָּאֵל וּמְתוֹשָׁאֵל וְנַעֲשָׂה לָמָּה מִלֵּאָה הַמֵּנוֹת לְכִיָּים מַה שְׁנָאֵמֵר "כִּי שְׂבַעְתִּים יָקָם כָּזוֹ וְלָמָּה שְׂבַעְתִּים וְשְׂבַעָה" הִלְכוּ לָהֶם [למך ועדה וצילה] אֶצֶל אָדָם הָרָאשׁוֹן. אָמְרוּ לוֹ עֲדָה וְעֲלָה אֲדוֹנֵינוּ לָמָּה זֶה בְּעֲלָנוּ הָרָג אֶת זָקֵנֵינוּ. אָמֵר לָהֶם אֵי זָקֵנֵינוּ לִפִּי תַמּוּ הָרָגוּ. אָמֵר לָהֶם אָדָם "נָשִׁי לָמָּה הָאֻזָּה אֲמַרְתִּי" לָמָּה אוֹמֵר וְ"כִי אִישׁ הֲרָגְתִּי

לִפְעָמִי" בְּתַמִּיָּה אָמֵר לָהֶן לָכֵן תִּשְׁמְעוּ לְבַעֲלֵיכֶן אָמְרוּ לוֹ אֶסְיָא אֶסְיָא חֲגִרְתָּהּ אֶתָּה פְּרִשְׁתָּ מִמִּשְׁתָּהּ מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַתָּה מִלְּמַד אוֹתָנוּ מַה כְּתִיב אַחֲרָיו "וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֹאת שָׁנָה וַיִּלָּד בְּדַמּוּתוֹ בְּעָלְמוֹ".

¹⁶ בראשית רבה, פסקא נג

וְתֵרָא שָׁרָה אֶת בֶּן הָהָר המַצְרִית (בראשית כא, ט), ... רַבִּי עֲזַרְיָה מְשׁוּם רַבִּי לִוִּי אָמֵר, אָמֵר לִיָּה יִשְׁמַעְאֵל לִיצְחָק גִּלְגָּה וְנִרְאֶה חֲלָקֵנוּ בְּשַׁדָּה, וְהִיָּה יִשְׁמַעְאֵל נוֹטֵל קֶשֶׁת וְחֲצִים וּמוֹנֶה כְּלָפִי יִצְחָק, וְעוֹשֶׂה עֲצָמוֹ פֶּאֱלֹא מִצְחָק, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (משלי כו, יח יט): כְּמַתְּלֵהְלָה הִיְרָה זָקִים וגו' בֶּן אִישׁ רָמָה אֶת רַעְיָהּ וְאוֹמֵר הֵלֵא מִצְחָק אֵנִי, וְאוֹמֵר אֵנִי בִּי דְבַר לְשִׁבְחָה אֵין לְשׁוֹן הִיָּה שֶׁל צָחוּק אֶלָּא לְשׁוֹן יִרְשָׁה, שְׂבַשְׁעָה שָׁנוֹלָד אֲבִינוּ יִצְחָק הִיָּה הַכֹּל שְׁמַחִים, אָמֵר לָהֶם יִשְׁמַעְאֵל שׁוֹטִים אַתֶּם, אֵנִי בְכוֹר וְאֵנִי נוֹטֵל פִּי שְׁנַיִם, שְׁמַתְשׁוֹבֶת אֲמַנּוּ שָׁרָה לְאַבְרָהָם (בראשית כא, י): כִּי לֹא יִירֶשׁ בֶּן הָאִמָּה הָאוֹתָ עִם בְּנֵי, אֶתָּה לָמַד, כִּי לֹא יִירֶשׁ עִם בְּנֵי אֶפְלוֹ שְׁאִינוּ יִצְחָק, וְעַם יִצְחָק אֶף עַל פִּי שְׁאִינוּ בְּנֵי, קָל וְחֹמֶר עִם בְּנֵי עַם יִצְחָק.

"אברהם בן" לך לך", ותהר הגר שפחתה זה לך לך וירא לך לך חמסי עליך¹⁷ ותקח ותתן בת פרעה הנה כתוב ותהר הגר שפחה מצרית מי היתה הגר הבת של פרעה ומי היה פרעה הבן של נמרוד הוא היה הבן של נמרוד בת פרעה אמרה שרה ולאמתה לאינתו אומר התרגום כאן מצאתי, פסוק ה', חמסי עליך, הוא יודע, אברהם יודע שישמעאל רשע הוא יודע הוא לא נבהל הוא בן של הגר והיא, והגר בת פרעה, והוא בר נמרוד, כתוב בפסוק ה' בתרגום, הבן של נמרוד, היה לו יחוס טוב דווקא.

נמרוד הוא היה עשיר, כי חילקו את הירושה, אני לא יודע איזה מדרש זה כתוב, צריך למצוא איפה המדרש, חילקו את הירושה, נמרוד נפטר, אז אברהם שלח את אליעזר לקבל את הירושה של נמרוד הוא היה הבן

אומרת לך, ה' נתן לשרה פי מיליארד מלאיש, ומה שרה אומרת [צריך לעשות.

אז למה [ה'] לא אומר לו - ליצחק שאהב את עשו יותר מיעקב) ברבקה תשמע לרבקה שיתן ברכות [מרצונות ליעקב], כי אם [יצחק] היה יודע שעשיו רשע היה מת על המקום [מצער], כי ישמעאל זה מילא, זה בן השפחה, [ואברהם לא ציפה ממנו כל כך שיהיה צדיק], כתוב [תרגום יהונתן] כתוב ש[הגר] היתה [בת פרעה] שפרעה היה הבן של נמרוד, היה לו יחוס... הנה, ותקח שרה את הגר שפחתה, פרשת חיי שרה, יונתן בן עוזיאל, (תביא את החומש הגדול יותר קל למצוא וצריך לסמן את זה לעשות שם...) חיי שרה כתוב, (פה אין חיי שרה, פה אין חיי שרה, זה בלי חיי שרה החומש הזה, תביא חומש אחר... הנה עוד מעט נמצא, לא זה בורא, שהיא נתנה אותו שהיא נתנה את הגר שפחתה), זה כבר בלך לך, בלך לך

מראי מקומות והערות

¹⁷ למשכב בעיטקה וחמת ארום עברית ויתבו איקרי באפפה וכו' יתגלי קדם יי עולבני ויפרוס שלמיה ביני ובינה ותתמלי ארעא מינו ולא נצטרך לבנהא דהגר ברת פרעה בר נמרוד דטלקו לאתונא דנושא

¹⁷ תרגום יונתן בראשית, פרק טז (ה) ואמרת שרי לאברהם כל עולבני מינה דהוינא דחיצא דתעבד דיני דאנא שבקית ארע ובית אבא ועלית עמך לארע נוכריתא וכו' בגין דלא הוינא ילדא חררית אמתי ויהבתה

הייתי בבית משפט הייתי בצלאל
א דין, כתוב בצואה שרק מי
שהולך בדרכי אביו, [אמר לו אברהם]
אתה לא יודע לדבר, אין לך שכל,
אתה שוטה אני אלך.

טוב אברהם הולך, אומר לשופט
כתוב בצואה רק מי שהולך
בדרכי אביו, רק הוא יכול לקבל
ירושה. אמר אברהם: מי הולך
בדרכי אביו - רק אליעזר, מה
עשה נמרוד מרד באבא שלו, אז
גם אליעזר מרד באבא שלו,
רואים שהוא הולך בדרכי אביו.
אז הוא קיבל את הירושה.

אז זה כתוב כאן (בחיי שרה) [צ"ל:
בוירא], [בוירא] (צ"ל: בחיי שרה) כתוב
שגם אליעזר היה הבן של
נמרוד¹⁸, כולם היה להם יחוסים
טובים... הבנים של [נמרוד] דמשק
אלעזר, בסוף לך לך אומר
התרגום יהונתן, מה זה דמשק
אליעזר, אליעזר הוא ירש אותי,
אז אחרי שלוש מאות ושמונה
עשרה, זה מקודם, כתוב אליעזר

שלו, זה היה בן, [--] אז אומרים
לו לא, כתוב בירושה שרק מי
שהולך בדרכי אביו [יכול לקבל את
הירושה], אליעזר לא ידע מה
לענות, הוא היה כזה תמים כזה,
למך כזה, נעבך כזה, כתוב
בירושה שרק מי שהולך בדרכי
אבא שלו יזכה לקבל את הירושה
אליעזר חוזר לאברהם אומר
תשמע אני לא יודע גירשו אותי

מראי מקומות והערות

צבו למהלכה עימיה ובחר מנהון ית אליעזר בר
נמרוד דהנה מתיל בגבורתיה כגלהון תלת
מאה ותמנסר וירד עד דן

¹⁸ תרגום יונתן על בראשית, פרק יד
(יד) וכד שמע אברהם ארים אשתבי אחיו וזין
ית עולימוי דחניד לקרבא מרביני ביתיה ולא

הוא אומר - הצדיק אומר לברוא, הצדיק אומר אני אחראי אני מחזיר את כל העולם בתשובה.

אז הוא זקן ממרא, חולק גם על בית שמאי גם על בית הלל, כתוב בעירובין י"ג שבית הלל הודו לבית שמאי, יוצא שיוסף חולק גם על בית שמאי גם על בית הלל חולק על כל הסנהדרין זקן ממרא מגיע לו חנק.

כי האחים אמרו בשביל מה בראת את העולם, קין הורג את הבל, כנען עושה מגונה בסבא שלו, ועכשיו נחרב בית המקדש, והיה שואה, ושמחת תורה אלף חמש מאות בחורים הכי צדיקים הלכו לגן עדן, מי צריך את העולם הזה, האחים אמרו לא צריכים את העולם הזה, בשביל מה צריכים את העולם הזה, למה אמרתה לברוא את העולם, אתה זקן ממרא, לכו ונהרגהו^[20].

בן נמרוד, היה לו יחוס, היחוס הכי טוב שבעולם.

[ולכן כשחיפש אברהם שידוך ליצחק, הוא לא רצה את בתו של אליעזר], אברהם אומר לו אי אפשר זהו הולך לפי גנים, רק בת אבי.

אז פה אמרו שיוסף [יש לו] דין זקן ממרא, כי יוסף זה מלאך מטט, וסנהדרין זה היה בית שמאי ובית הלל, הסנהדרין הרוב זה היה בית הלל, הסנהדרין - נגיד 40 זה בית הלל 30 בית שמאי, על מי חולק יוסף? על כל הסנהדרין! גם על בית שמאי הוא חולק גם על בית הלל, מילא [רבי] אליעזר [הגדול] הולך לפי בית שמאי, אבל אדם חולק גם על בית שמאי וגם בית הלל מגיע לו מוות, מגיע לו חנק הוא זקן ממרא, חולק על שנהם ביחד, כי מה כתוב בגמ' י"ג ששניהם הגיעו למסקנה שלא כדאי לבראו בן אדם¹⁹, ועכשיו

מראי מקומות והערות

¹⁹ עירובין, דף יג: תנו רבנן: שתי נשים ומחצה נחלקו בית שמאי ובית הלל. הללו אומרים: נוף לו לאדם שלא נברא יותר משנברא, והללו אומרים: נוף לו לאדם שנברא יותר משלא נברא. נמונו ונמרזו: נוף לו לאדם שלא נברא יותר משנברא, עכשיו

²⁰ אז עכשיו אם רוצים שהרב יחיה, אז צריכים לראות שאף אחד לא ייסע אחרי הרב, הרב צריך לעבור 50 טיפולים עכשיו, יש כזה חוק, גזרה, מהאו"ם, מטראמפ

כל ילדה צריכה לדעת מה זה אטום, יו 2, יו 92, יו 31 מימן, עכשיו זה פרל הרבור, אני הייתי גר בבל ארבל, פרל זה פנינים. עכשיו הפציצו, היום זה 7 בדצמבר, אלפים ההרוגים, אלפים מטוסים בשניה אחת הלכו, אלף ספינות, לא נישאר לאמריקאים כלום, הוא אומר ש[נשיא ארצות הברית אז] רוזוולט עשה את זה בכוונה, כי האמריקאים היו נגד להכנס למלחמה, יש בחוקה האמריקאית שאסור לאמריקה להתערב במה שקורה באירופה, הוא רצה להתערב [בשואה], לגמור את המלחמה, הוא שלח איזה

שבע מליון חיילים הוא שלח [שיפלוש לאירופה דרך צרפת בחוף נורמנדי], וזה היה בשישי לשישי, בטו סיון, הגרמנים היו למעלה 300 מטר, אמרו יאללה, תבואו, תבואו, הם עשו קבלת פנים יפה, הכינו קבלת פנים, ואותו לילה כולם נסעו לפריז לרקוד, כי היה סערה כזאת בלאמנש מי שהיה בלונדון נוסעים דרך הלאמנש יש [דבר] קוראים לזה הלאמנש לא יודע מה זה - בצרפתית: La Manche; תרגום מילולי: "השרוול" ושמה היה סערות האוניות טבעו יום קודם אמרו לדחות את זה בסוף אמרו לא דוחים ואז היה סערה גדולה כמו עכשיו יורד

מראי מקומות והערות

לסן פנרסיסקו, אולי ללוס אנג'לס זה לא כזה רחוק, אז כולם יבאו גם לשם, אז יצטרכו לסוע לבית חולים אחר, אולי באינדונזיה, אולי בניוילנד, אולי באוסטרליה, נראה איזה בית חולים, אולי על הירח, שם אף אחד לא יוכל להגיע, צרכים חללית, לרב יהיה חללית פרטית, שם אף אחד כבר לא... אז אלי נעשה על הירח את הטיפולים.

על כל פנים צריכים לדעת שצריך 50 טיפולים, אתה תשגיח שאף אחד לא יגיע לשם, ולא יגיע אחרי הרב, ומי שרוצה שהרב ימות מהר, שיגיע, ויזכה ללוויה חגיגית, אם הספדים יפים, שהרב יודע מה זה אטום, מה זה

יו...

אולי? אני לא יודע מי עשה. 50 טיפולים, אז הרב יצטרך ליסוע כל יום להדסה, המאבטחים מבקשים שאף אחד לא יגיע, אם משהו יגיע משובו בנים יתנו הוראה לרופאים להפסיק את הטיפולים, רק בהדסה יודעים לטפל, מקום אחר זה ספק אם זה יצליח, אז לכל הפחות יהיה לווייה יפה, זה גם טוב, הרב מומין את כולם ללוויה שלו, כל אחד שמגיע לעין כרם אז הוא יקדים את הלוויה של הרב, **הרב יש לו תוכנית לחיות עד גיל 500, אבל 120 בטה**, אז מבקשים שאף אחד לא יעזי להגיע לעין כרם, הרב צריך ליסוע כל יום, כי המאבטחים אומרים אם רואים אחד משובו בנים אז יגידו לרופאים להפסיק את הטיפולים, אז או שניסע לחוץ לארץ, לא תהיה ברירה, אולי ניסע

שלווה ימים ירד גשם יש
שיטפונות בים המלח מבקשים
מכולם לעשים ניילון על
המגבעות וללכת עם ניילונים עד
רביעי יהיה גשם אבל זה לא יגיע
לירושלים לעננים אין כוח לטפס
זה לא שובו בנים שיודעים
לטפס, העננים שופכים הכל בבני
ברק שם הם שופכים שם
המכוניות תחת הגשם כל אחד
יראה שלווה ימים שם היה כזה
סערה כולם נסעו לזה... והיטלר
אמר שלא יעירו אותו מהשינה
הוא מבקש באותו לילה שפגשו
250 אלף והגרמנים היו למטה
אבל היה חושך גמור ערפל ולא
ראו כלום וככה התקדמו 250
אלף... בסוף נהרגו חמש [אלף]
וחיסלו את כל הגרמנים שהיו
למעלה אבל עד פריז לקח עוד
שלווה חודשים, זה לקח יוני
יולי עוד חודשים עד אחד
באוגוסט, ועד ברלין זה לקח

ליל חמישי תולדות כט חשון

אז המולד מחר. 1.17. צהריים, כל
העניין של המולד שאור הלבנה
יהיה כאור החמה, לחבר לבנה
עם (לבנה) [צ"ל: חמה], להחזיר
ללבנה את האור של החמה.

עדות ה', כולם לומדים כעת
[ליקוטי הלכות חושן משפט הלכות] עדות
ה', עכשיו 9 עד 11, כל הסוד של
עיבור החודש של עדות החודש
שמחללים אפילו את השבת, כי
אז מחברים את הלבנה אז חייבים
לחלל את השבת, חייבים, אפילו
שכולם ראו את הלבנה צריך
לחלל את השבת, אפילו שלבנה
היא בהירה²², וראו כל עם
ישראל, צריכים ללכת ממירון
ברגל, ברגל לא יגיעו, אז לוקחים
סוס לקחת סוס בשבת, ולבוא

מראי מקומות והערות

נראה בעליל - אין מחללין עליו את השבת.
מעשה שעברו יותר מארבעים זוג, ועיפכם רבי
עקיבא בלוד. שלח לו רבן גמליאל: אם מעכב
אתה את הרבים - נמצאת מקשילן לעתיד
לבא.

²¹ אבל מי שרוצה שהסוף של הרב לוויה מוקדמת או שיגיע לעין כרם
או יהיה לוויה מפוארת ודרב מזמין את כולם ללוויה שלו.

²² ראש השנה, כא:
מתני' בין שנראה בעליל, בין שלא נראה בעליל
- מחללין עליו את השבת. רבי יוסי אומר: אם

בראש השנה²⁴, ראשיתי זנב מונח בין ירכותיו וקיבלתי 400 זוז, והוא הביא את ה-400 זוז, (מחר תביא 400 זוז עכשיו תבוא ותגיד קדיש ואת ה-400 זוז תביא לי מחר...)

כתוב ותתכס, אזי רש"י אומר 'ותתכס' - 'ותיקבר'²⁵, שכל חתונה זה כמו ללכת לבית הקברות, ותתכס בצעיף ותתעלף, אז רש"י אומר ותיקבר, כי כשאדם הולך לקבורה זו החתונה האמיתית שלו, אחרי 120 שנה זו החתונה האמיתית, אז אפשר להבין למה רש"י אומר [על] ותתכס ותיקבר.

ממירון, מאז שהתחילו הצדוקים והכותים לבלבל, אז עשו גם כן משואות בהרים, ומאז אנחנו רק מאמינים מהמכירים, ככה זה היה עד אביי ורבא, היה עדות החודש, כתוב גמרא [סנהדרין] יב שאביי ורבא, שהרומים תפסו אותם, ואז אמרו תפסנו נשר²³.

[נראה שכאן מדבר ממקרה אחר] וראיתי אותו מונח בין ירכותיו, כתוב

מראי מקומות והערות

דומות לצבי, וזנבו מונחת לו בין ירכותיו, והצפתי בו ונרתעתי ונפלתי לאחור. ואם אין אתם מאמינים לי - הרי מאתים זוז צרוּרין לי בסדיני. אמרו לו: מי הניקק לך? אמר להם: שמעתי שפקשו בייטוסים להטעות את חכמים, אמרתי: אלף אני ואודיע להם, שמא יבואו בני אדם שאינם מהוגגין ויטעו את חכמים. אמרו לו: מאתים זוז - נתונין לך במתנה, והשורקך ימתח על העמוד. באותה שעה התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המכירין.

²⁵ בראשית כד, סה

ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותפקח הצעיף ותתקס:

פירש"י: ותתכס - לשון ותתפעל כמו ותקבר ותשבר:

²³ סנהדרין יב, ע"א

איני והא שלחו ליה לרבא זוג בא מרקת ותפשו נשר ובידם דברים הנעשה בלזו ומאי ניהו תכלת בזכות הרחמים ובזכותם יצאו בשלום ועמוסי יריכי נחשון בקשו לקבוע נציב אחד ולא הניחו אדומי הלו אבל בעלי אסופות נאספו וקבעו לו נציב אחד בירח שמת בו אהרן הכהן

²⁴ ראש השנה כב, ע"ב

תנו רבנן: מה קלקול קלקולו בייטוסין? פעם אחת פקשו בייטוסין להטעות את חכמים, שקרו שני בני אדם בארבע מאות זוז, אחד משלנו, ואחד משלם. שלחם - העיד עדותו ויצא. שלנו, אמרו לו: אמור כיצד ראית את הלבנה! אמר להם: עולה הייתי במעלה אדומים, וראיתי שהוא רבון בין שני סלעים, ראשו דומה לעגל, ואני דומין לגדי, קרניו

יֹאכֵל, אִז הוּא אָמַר מָה אֲנִי עֹרֵל?
אֲנִי שׁוֹחֵט אֶת הַתְּרַנְגּוֹלֶת לְבָד,
אֲנַחְנוּ הֵינּוּ שׁוֹחֲטִים אֶת
הַתְּרַנְגּוֹלֶת לְבָד, שְׁלוֹשׁ שָׁנִים
שׁוֹחֲטִים לְבָד, לָמָּה אֲנִי עֹרֵל
וְטָמֵא.

אֲבָל הוּא הִיָּה בִּרְסֻלָּב, הוּא לֹא
נָפַל בִּיָּאוֹשׁ, לְמַחֲרַת הוּא בָּא עוֹד
פַּעַם. אִז הוּא אָמַר מָה זֶה 'אוֹתוֹ
עִימוֹ אֱלִי'ו? מָה זֶה בָּא לְהַגִּיד
לָנוּ? כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ מָה זֶה אוֹתוֹ,
אִז הוּא אָמַר תִּפְסִיק לְבַלְבֵּל אֶת
הַמוֹחַ, אֲנִי מַעִיף אֶתְךָ.

וְאִז הוּא רָאָה יוֹצֵאת שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ,
וְאִז רִשְׁ"י הַתְּגַלָּה, רִשְׁ"י אָמַר לוֹ:
אֲנִי שְׁלֵמָה בֶּן רַבִּי יִצְחָק אֲנִי אֲגַלֶּה
לָךְ אֶת הַסּוּד, יוֹסֵף זֶה מְלֹאךְ
מִטָּט, כָּל הַסִּפְרִים שִׁכְתוּבִים
בְּתוֹרָה זֶה לֹא כִפְשׁוֹטוֹ, מַחְלוקֶת
יוֹסֵף וְהָאֲחִים זֶה אִם אָדָם יִבְרָא אוֹ
לֹא יִבְרָא, הַשֵּׁם אָמַר אֵל יִבְרָא,
הַמִּלְאכִים אָמְרוּ אֵל יִבְרָא, רַק
מִטָּט אָמַר לִי הִיבְרָא.

עֲכָשְׁיוּ הָאֲחִים בָּאוּ לְשִׁפּוֹט אֶת
יוֹסֵף עַל זֶה שֶׁאָמַר יִבְרָא, כִּי כָל
הָעוֹלָם הִיָּה עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה,
כּוֹלָם הָיוּ כְּמוֹ לִבָּן, בָּאוּ לְהַרְוֹג

אֲבָל לָמָּה רִשְׁ"י אָמַר אִתּוֹ עִמוֹ,
מִלֵּאל וְתַתְכֶּס רִשְׁ"י הַפּוֹךְ
מִהֶפֶשֶׁט, אִז מְבִינִים שֶׁהוּא בָּא
לְהַגִּיד חִידוֹשׁ, אֲבָל פֶּה, 'אוֹתוֹ',
(אֲתָה יוֹדֵעַ מָה זֶה 'אוֹתוֹ? אֲתָה יוֹדֵעַ מָה
הַפִּירוֹשׁ הַמִּילָה 'אוֹתוֹ'? אֲתָה לֹא יוֹדֵעַ,
אֲתָה יוֹדֵעַ מָה זֶה 'אוֹתוֹ'? אֲתָה גַם לֹא
יוֹדֵעַ, אִז אֲפֹשֶׁר לְהַבִּין מָה רִשְׁ"י אָמַר
'בְּאוֹתוֹ עִימוֹ אֱלִי'...), כָּל הָעוֹלָם יוֹדֵעַ
מָה זֶה.

אִז הוּא (- רַבִּי נַחֲמָן בֶּן ר' שְׁמוּאֵל) נָתַן
בְּעִיטוֹת לְקַבֵּר, בְּעִיטוֹת, אֲבָל
טָאָח טָאָח, בְּעִיטוֹת כְּכֶה, כִּי הוּא
לְמַד פַּעַם בְּשׁוּבוֹ בָּנִים, אֲתָה זֹכֵר
אוֹתוֹ, נִכּוֹן? נָתַן בְּעִיטוֹת בְּעִיטוֹת
יֵצֵא בֶּת קוֹל תְּעוֹף מִפֶּה, אֵל תִּיתֵן
לִי בְּעִיטוֹת, זֶה כָּאֵב לִי, תִּפְסִיק
לִתֵּן בְּעִיטוֹת לְקַבֵּר, תֵּלֶךְ, תְּעוֹף
מִפֶּה, אִם לֹא תָמוּת עַל הַמָּקוֹם,
אֵל תִּיתֵן בְּעִיטוֹת לְרִשְׁ"י, לְרִשְׁ"י
לֹא נוֹתֵנִים בְּעִיטוֹת, זֶה לֹא שׁוֹבֵר
בָּנִים כֹּאֵן.

אִז הוּא הִיָּה צָרִיךְ לָלֶכֶת, בְּדֶרֶךְ
הוּא רוֹאֶה נַחֵשׁ, כְּתוּב עַל הַנַּחֵשׁ
וְכָל עֹרֵל וְטָמֵא לֹא יֹאכֵל בּוֹ. עַל
הַנַּחֵשׁ הִיָּה כְּתוּב, נַחֵשׁ אֲרִסִּי,
תִּזְהָרוּ מִנַּחֲשִׁים, אִז 'כָּל עֹרֵל לֹא

אמרו לי שהם לא מוכנים ללמוד וישלח רק ויכנס רק להכניס הם לא מוכנים לשלוח אנשים החוצה, אז כולם פה נגד וישלח אז נעבור לישיבה אחרת איפה שלומדים וישלח.

מה כתוב בסוף וישלח ש[עשו] הוא לקח את בשמת, בשמת זה [מרמז שהיא] מקטירה בשמים רש"י אומר הפוך על הפוך (כי הכל זה שימי צ'וקר וחיים לייב גם שני צ'וקרים הם הפכו כאן את הפשט...) בבשמת כתוב צדיקה כשנמחלו עוונותיו שזה סוף וישלח ובמחלת סוף תולדות כתוב רשעית הכל הפוך על הפוך.

אותו, כולם רוצחים, משפחה אחת הייתה בכל העולם כולו, היום אנחנו מליון בתוך 10 מליון [אולי צ"ל 10 מיליארד], ואז היה משפחה אחת בתוך מיליארדים, אז באו לעשות משפט ליוסף, למה הוא אמר שאדם יברא, [אמר לו רש"י:] זה באתי להגיד, שעכשיו הצדיק - יוסף אומר שאדם יברא, הצדיק לוקח את כל האחריות עליו, כל מי שבא להצדיק, הוא צריך לקחת אחריות עליו, הוא יבוא לתיקון המלא.

עכשיו כולם מסיימים תהילים עכשיו חצות מתחיל ב 11, חודש וחצי, עד נר שמיני זה 11, מ-11 עד 1 כולם אומרים תיקון חצות, הבנים יושנים מ 1 עד 9, 8 שעות, אתה מתחיל ב-9 את הישיבה? ב 8 וחצי? בשמונה, אז עד 7, והבנות ישנות עד 8.²⁵ בנות סמינר עד 9 ומי שיכול להיות עד כל הלילה יכול ללמוד 10 דפי גמרא.

**ליל שני וישלח אור ליא'
כסליו תשפ"ו**

אז ביקשתי שילמדו וישלח אבל

[אפילו שהיא] בלי עין חסר לה עין
חסר לה שיניים חסר לה... היא
הולכת עם גיבנת.

היה הרב וולבה סיפר לי הרב של
ראשון לציון שלמדנו בשבת
מסכת שבת נג עמוד ב²⁷ שאחד
היה לו אשה גדמת חסר לה יד,
[בעלה כל חייו] הוא בכלל לא ידע
שחסר לה יד הוא לא ידע, (אז הוא
היה הולך לרופא הוא היה אומר לו יש...
הוא לא הלך הוא היה נגד רופאים, היה נגד
רופאים אז הוא לא ידע שאין לה יד...),
בחיים הוא לא הרגיש את זה אף
פעם הוא לא הרגיש.

כותב שאברהם הוא לא ראה את
שרה רק במעיין הוא היה אומר
אני בכלל לא מסתכל מה יש לי
לראות רק מי שמסתכל צריך

שכל זה שואל המשכיל לדוד ר'
דוד פרדו מה הוא אומר²⁶, הוא
אומר שהכל היה קומבינה אז
בכלל לא היה חתונה כמו שאדם
מתחתן הוא רואה אשה
מלייארדיסטית מתחתן איתה

מראי מקומות והערות

ואפ"ה קרי לה מחלת שנמחלו לו ההיא
שעתא אי הוה הדר ביה אלא דלפי שהוסיף
רשעה על רשעתו למען ספות וכו' לא נמחלו
לו אלא אלו ואלו נצרפים דומיא כההיא
דאמור רבנן גבי מעביר ראשון ראשון ועון
עצמו אינו נמחק;
²⁷ שבת נג, ע"ב

תנו רבנן מעשה באדם אחד שנשא אשה
גי'dמת ולא הכיר בה עד יום מותה אמר רב בא
וראה כמה צנועה אשה זו שלא הכיר בה בעלה
אמר לו רבי חייא זו דרכה בכך אלא כמה צנוע
אדם זה שלא הכיר באשתו:

²⁶ [המשכיל לדוד רק מבאר למה כאן לא היה
באמת מחילת עוונות, אבל עצם העניין שעשו
רתה להתחתן עם ישמעאל מהסיבה שאמר
מובא במדרש]

משכיל לדוד בראשית לו ג
בשמת וכו' מצאתי באגדה וכו'. ממה שנמצא
לימוד זה בהך קרא למדנו דאע"ג דכבר יש לו
אשה ובנים דהשתא תו ליכא מצות פו"ר
אפ"ה מוחלין לו דהא הכא גבי עשו כשלקח
אשה זו כבר הו"ל תרתי נשי ובנים נמי שהרי
זה היה מעשה כשהלך יעקב מבית אביו
ואמור רבנן דאליפו דרך אחריו במצות אביו

להסתכל [לפני שהוא מקדש].

אבל [לגבי גירושין] אם הוא מצא נאה הוא כבר פטור [ויכול לגרש את אשתו], כי אם הוא כזה מנוול כזה פושע זה כתוב בגיטין (אתם נגד גיטין רק בעד קידושין אז הוא יודע שובו בנים נגד גיטין בסדר אז אל תלמדו גיטין...) לפי בית הלל, לפי בית שמאי רק אם הוא עשה עבירה, לפי רבי עקיבא עשתה לו שרוף, אני דווקא אוהב שרוף.

הייתה אשה הייתה עושה הכל היה יוצא לה שרוף אבל זה היה אחרי השרוף זה הכי טוב צקי קדרה זה הכי טעים (אני מתחיל לאכול שרוף אשתי צועקת עליי תפסיק לאכול שרוף זה מזיק, צעקות, עד עכשיו, ככה שבעים שנה נשוי איתה היא לא מפסיקה לצעוק עליי למה אתה אוהב את השרוף...), אבל היה אחד שרק אהב שרוף בסוף היא נפטרה התחתן עם אשה חדשה היא הביאה לו תבשילים בלי שרוף אמר אני לא יכול לאכול את זה, את לא יודעת לבשל, פעם אחת היא שרפה לו את האוכל אמר הוו הפעם הצלחת, הפעם עשית אוכל

טעים, מהיום אני כבר מסכים להתחתן איתך.

אז אדם רוצה ציקי קדירה דווקא את השרוף אז אם היא בשלה לו שרוף אומר רבי עקיבא אז אפשר כבר להתגרש, כי אם הוא כזה משוגע שהוא לא יכול לאכול שרוף פעם אחת בחיים אז שילך... רבי עקיבא אומר אפילו מצא נאה למה כי אם אין לו שמירת עיניים לא צריך אותו שילך להר הזיתים... שמה יש שמירת עיניים בהר הזיתים שמה ישמור את העיניים.

אז כל זה משנה אחרונה בגיטין כל אחד צריך לדעת את זה כל אחד ילמד את זה עם אשתו.

אז פעם כתוב בשמת פעם כתוב מחלת, כי כתוב וילך עשו אל ישמעאל קודם ישמעאל אחרי זה כתוב בשמת כי הוא הלך לישמעאל אמר לו בוא נעשה תוכנית תוציא תעשה תוכנית מסודרת לא כמו שובו בנים הכל בלאגן תעשה תוכנית איך מחסלים את יצחק, כי [עשו הוא לא רוצה שיהיה צער לאבא שלו] יצחק, אם היא

מה רש"י אומר! רש"י אומר
בפרשת וישב וַיִּתְנַקְלוּ אֹתוֹ
לְהָמִיתוֹ (בראשית לז יח) אומר
רש"י מה זה 'אתו' – עימו, אז מה
רש"י בא להגיד לנו? מה, רש"י
היה מורה לדקדוק? מה הוא
רוצה להגיד לנו בזה?! אז הוא
הגיע והוא דפק על הקבר, דפק
על המצבה, נתן בעיטות על
המצבה.

ואז יצא יד של אש מהקבר,
ורש"י אמר לו אתה רוצה להבין
את הפירוש שכתבתי? הושחרו
שיניך בתעניות? לך תצום עד
שיושחרו שיניך מרוב תעניות ואז
אולי תבין את רש"י. ורש"י אומר
לו אני צמתי תרי"ג תעניות, 613
תעניות רצופות צם רש"י לפני
שהוא כתב את הפירוש שלו,
שבועות שלמים ברציפות חוץ
מחגים ט"ו בשבט פורים חול
המועד, אז הוא צם שבועות
שלמים, הושחרו שיניו מרוב
תעניות, רק אז הוא כתב את
הפירוש שלו, וכשרש"י כתב את
הפירוש כל הפמליה של מעלה
היו יורדים אליו, ומשה רבנו היה
חותם על זה שזה פירוש אמת, אז

יהרוג את יעקב בחייו, ולכן הוא רצה להרוג את
יצחק ואז הוא יוכל להרוג את יעקב], הוא
נגד לעשות צער את עושה צער
לאבא שלך? אתה עושה? לך לא
אכפת מאבא שלך אתה גם עושה
צער לאבא שלך קצת טיפלה אבל
תלמד מעשו הוא אמר אני לא
עושה צער לאבא שלי אני לא
הורג את יעקב בחיי אבא שלי אני
יהרוג את אבא שלי ולא יהיה לו
צער.

[שיעור זה נכתב בשלמותו ולא הספקנו להכין
אותו, אם ירצה ה' שבוע הבא הוא יבוא
בשלמותו]

שיעור קידושא רבה שבת קודש פרשת וישלח תשפ"ו

וישלח יעקב מלאכים. אברהם זה
חסד, יצחק זה דין, יעקב זה
רחמים.

(תביא) ספר ניצוצי שמשון, אז
היה את רבי נחמן (בר שמואל),
למה הוא נתן בעיטות למצבה?
הוא נתן בעיטות, דפק על המצבה
של רש"י, עד שיצא עשן מהקבר.
למה הוא דפק? הוא רוצה להבין

אמרו לא יכול להיות שמשה מאחר משה לא מאחר ואז הגיע מלאך המוות ואמר להם שמשה מת אז הם אמרו זה לא יכול להיות אז הוא אמר להם אני אראה לכם את המיטה שלו ואז הוא הראה להם מיטה באוויר אבל הצדיק חי וקיים גם אם רואים מיטה ומה באמת היה כוונה של הנבואה של משה מת מסביר העשרה מאמרות שמשה היה צריך למות לחמש דקות ומיד אחרי זה היה צריך להיות תחיית המתים

איך אתה רוצה להבין את רש"י?!

אז הוא המשיך לצעוק, ואז יצאה בת קול שאמרה לו: אתה רוצה לדעת את הפירוש של רש"י, מה רש"י מתכוון, לך תלמד את הסוד של אלדד ומידד למה הם מתו, למה הם היו חייבים מיתה...

אז מה הפשט ברש"י שאומר 'אותו עמו', מי זה אותו? 'אותו' זה חנוך, כי חנוך עלה לשמיים בגיל 365 והוא מלאך מט"ט, למה הוא נעלם? 'פי לקח אתו אֱלֹהִים' (בראשית ה כד) מה שכולם עשו באלף שנה הוא הספיק לתקן ב-365 שנה, ולכן השם לקח אותו והוא נהיה מלאך מט"ט,

וכשהשם רצה לברוא את העולם אז הגיעו קבוצת קבוצות של מלאכים וכולם התנגדו לבריאת העולם, זה גמרא בסנהדרין דף

כי היה נבואת שקר! מה היה נבואת שקר, שהם אמרו משה מת משה מת? הצדיק חי וקיים! הצדיק אף פעם לא מת! גם אם רואים מיטה, אז גם לא מאמינים! הצדיק חי. הצדיק לא מת! הגמרא אומרת בשבת פ"ח שגם אם רואים מיטה באוויר הצדיק חי וקיים. הנה הביאו גמרא שבת 'וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשֵּׁשׁ מִשָּׁה' (שמות לב א) מה זה 'בִּשֵּׁשׁ' – בא שש, והם טעו ביום כי הם ספרו גם את היום שהוא עלה אז

העולם! אז אדם הראשון כבר לא רצה להביא יותר ילדים עד שהגיעו עדה וצילה.

כשהיה את עדה וצילה, צילה הייתה כזאת 'פרפרית', הייתה שותה בירות הולכת כל לילה לדיסקוטק רק שותה בירות כל היום, ומי מגדל את הילדים? למך! למך הוא כבר היה מבוגר בגיל 130 בטח יש לו כבר איזה 100 ילדים, והוא מגדל את הילדים כל בוקר, מכין להם סנדוויצים לחיידר, ואפילו נותן

לח: ²⁸ השם שאל אותם אם לברוא את העולם, אז הם אמרו 'אל תברא - הוא יעשה עבירות', אז הוא שרף אותם. עוד כת של מלאכים גם אמרו 'לא', כולם ענו 'אל יברא', כי איזה מין עולם זה, רק היו שני אחים כבר אחד הרג את השני - וזה היה ביום הראשון של בריאת העולם, לפי הזוהר קין הרג את הבל על היום הראשון, על היום הראשון אחד הרג את השני, יש לכם עולם שלם, איזה מין עולם זה?! אל תברא את

מוראי מקומות והערות

(תהלים פה, יא): חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו. חסד אומר יברא, שהוא גומל חסדים. ואמת אומר אל יברא, שכלו שקרים. צדק אומר יברא, שהוא עושה צדקות. שלום אומר אל יברא, דכוליה קטטה. מה עשה הקדוש ברוך הוא נטל אמת והשליכו לארץ, הדיא הוא דכתביב (דניאל ח, יב): ותשלף אמת ארצה, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבון העולמים מה אתה תכסיס אלטיכסיה שלך, תעלה אמת מן הארץ, הדיא הוא דכתביב (תהלים פה, יב): אמת מארץ תצמח. רבנו אמרי לה בשם רבי חנינא בר אידי ורבי פניחס ורבי חלקיה בשם רבי סימון אמר, מאד, הוא אדם. הדיא הוא דכתביב (בראשית א, לא): וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד, והנה טוב אדם. רב הונא רבה של צפורין אמר עד שמלאכי השרת מדינין אלו עם אלו ומתעסקין אלו עם אלו ברא הקדוש ברוך הוא. אמר להן מה אתם מדינין כבר נעשה אדם.

²⁸ סנהדרין לח: אמר רב יהודה אמר רב בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא לבראות את האדם ברא פת אחת של מלאכי השרת אמר להם רצונכם נעשה אדם בצלמנו אמרו לפניו רבנו של עולם מה מעשיו אמר להן כן וכך מעשיו, אמרו לפניו רבנו של עולם 'מה אננו כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו' הושיט אצבעו קטנה ביניהן ושרפם וכן פת שניה פת שלישית אמרו לפניו רבנו של עולם ראשונים שאמרו לפניו מה הוצילו כל העולם כולו שלך הוא כל מה שאתה רוצה לעשות בעולמך עשה. כיון שהגיע לאנשי דור המבול ואנשי דור הפלגה שמעשיהן מקולקלין אמרו לפניו רבנו של עולם לא יפה אמרו ראשונים לפניו אמר להן ועד וקנה אני הוא ועד שיכה אני אסבל וגו' ובבראשית רבה פרשה ח פסקה ה: אמר רבי סימון, בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לבראת את אדם הראשון, נעשו מלאכי השרת פתים פתים, וחסידות חסידות, מהם אומרים אל יברא, ומהם אומרים יברא, הדיא הוא דכתביב

וסוויסה כן הסכים שיהיה גט) אבל למך אמר: מה קרה, אני לא אשם, אני עיוור, יש לי עיניים מזכוכית, אני לא רואה, מה אתם רוצים? ! אני רוצה להביא ילדים! ככה הוא צעק צעק... מה אתה צועק, תבקש יפה, תגיד יפה, תגיד: 'אני רוצה עוד ילדים', אבל הם לא רצו. למה הם לא רצו? כי הם ראו שהולך להיות מכול³⁰ הם היו

להם תיקון הכללי ביד, ככה כל בוקר מגדל את הילדים במסירות נפש, ולא רק זה... היא ביקשה גט! יום אחד היא מגיעה היא רוצה גט, ככה רש"י אומר בבראשית²⁹ והיא גם שכנעה את עדה לבקש גט, (אני דווקא הייתי נגד הגט אבל הם פנו גם לרב שטרן ולדיין שיושב איתו בבי"ד סוויסה אז הרב שטרן גם היה נגד, דווקא הוא כן היה בסדר,

מראי מקומות והערות

"הרגתי", "לפצעי" הוא נהרג? וכי אני פצעתי מזיד, שיהא הפצע קרוי על שמך? "וילד" אשר הרגתי, "לחברתי" נהרג? כלומר: על ידי חברותי? בתמיכה, והלא שוגג אני ולא מזיד! לא זהו פצעי ולא זהו חברתי.

³⁰ בראשית רבה פרשה כג פסקה ד: ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי (בראשית ד, כג), רבי יוסי בר חנינא אמר תבען לתשמיש, אמרו לו למחר המבול בא, נשמע לך ונהיה פרות ורבות למארה. אמר להן (בראשית ד, כג): כי איש הרגתי לפצעי, שייבואו עלי פצעים בשבילי, (בראשית ד, כג): וילד לחברתי, שייבואו עלי חבורות בשבילי, אתמהא, כן הרג ונתלה לו שבעה דורות, ואני שלא הרגתי אינו דין שיתלה לי על זה, רבי אומר הרי זה קל וחומר של חשד, אם כן מהיכן גובה הקדוש ברוך הוא נשטר חובו.

ובמדרש אגדה בראשית ד כג: '... ולכן פירשו ממנו נשיו, כי למך סומא היה והיה תובל קין משכו, והיה למך מורה בקשת והיה צד חיות, לפי שכשהיה רואה תובל קין היה אומר ללמך חיה אני רואה, היה אומר לו באיזה מקום היא, והיה מראה לו, והיה למך מורה בקשת, והיה הורגה, פעם אחת יצא למך לצוד, והיה יודע תובל קין לקין, שהיה לו קרן

²⁹ בראשית ד יט:

'ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה. ופירש"י: כך היה דרךן של דור המבול: אחת לפריה ורביה ואחת לתשמיש. זו שהיא לתשמיש משקה כוס של עקרון כדי שתעקר, ומקשטת ככלה ומאכילה מעדנים, וחברתה נוזפה ואכלה כאלמנה. והיו שפרש איוב (כד, כא): "רועה עקרה לא תלד, ואלמנה לא ייטיב", כמו שפורש באגדת "הלך" (ראה גם בראשית רבה כג). עדה - היא של פריה ורביה, ועל שם שמננה עליו ומוסרת מאצלו: "עדה" תרגום של "סורה". צלה - היא של תשמיש, על שם שישבת תמיד בצלו. דברי אגדה הם בבראשית רבה (כג, ב).

בראשית ד כג:

'ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשיו למך האנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי'. ופירש"י: שהיו נשיו פורשות ממנו מתשמיש, לפי שהרג את קין ואת תובל קין בנו. שהיה למך סומא ותובל קין מושכו, וראה את קין ונדמה לו כחיה, ואמר לאביו למשוך בקשת, והרגו. וכינו שידע שהוא קין וקנו, הכה כף אל כף וספק את בנו ביניהם והרגו. והיו נשיו פורשות ממנו, והוא מפסין: "שמען קולי" - להשמע לי לתשמיש. וכי "איש" אשר

נביאות, היה להם רוח הקודש, העולם זה בזכות עדה וצילה.

הם ידעו שעוד 1500 שנה יהיה מבוול, אז הם לא רצו שיהיה להם עוד ילדים. ואז הם הלכו לאדם הראשון, ואז הם חזרו ללמך, ובזכותם כולם נולדו. יוצא שכל

מוראי מקומות והערות

³¹ עה"פ "ויתהלך חנוך את האלוקים ואננו כי לקח אותו אלוקים" (בראשית ה כד), תרגם יונתן: ופִלְחַן חֲנוֹךְ בְּקוֹשְׁטָא קָדָם יי והא ליתוהי עם דִּי־יִי אֲרַעָא אַרוֹם אֲתַנְגִּיד וְסֻלִּיק לְרִיקְעָא בְּמִימְרֵי קָדָם יי וְקָרָא שְׁמִיָּה מִיִּטְרֹון סְפָרָא רְבָא:

ובתיקוני זהר דף קלח ע"א
'ותו נעשה אדם אנא יהיב ביה נשמתא...
ואתון יהבו ביה רוחא ונפשא... וארעא ארבע יסודין, וידמה לכלא עלאין ותתאין, ומה דרעינא דלהוי שליט וממנא עלייכו, אצדיקו דינא דילי, ויהא ברעו דלכון, דאנא אשרי שמי עליה, וחותרמא דילי בידיה, דאיהו חותם הברית, מלאכיא דסטרא ימינא ברכו ליה, ואמרו נעשה ונשמע, הדא הוא דכתיב ברכו ה' מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו (תהלים קג), ודא מטטרו"ן, לקבליה יוסף לתתא, והוו אחרנין דהוו שנאין ליה ואמרו מה אנוש כי תזכרנו, ובגין דא יובא יוסף את דבתם רעה, וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלום...

ובשער הגלגולים הקדמה לא:
חלק הנשמה של אצילות, לקחה חנוך בן ירד, ולכן היה מלאך בשמים, הנקרא מטטרו"ן כנודע. ולכן לא מת כבני אדם גם הוא. ודע, כי בחי' זו הנשמה דאצילות, היא הנקראת שרו של עולם, להיותה נמשכת מעולם האצילות, והיא שולטת על העולמות כלם..... וז"ס הנה בשמים עדי, זהו חנוך, שהוא בגימטריא עד"י. וסהדי במרומים, זה אליהו ז"ל, כי שניהם מלאכים בשמים כנוכר. וז"ס עדות ביהוסף שמו, והענין הוא, כי יוסף הצדיק, זכה לנשמה

אחת במצחו, אמר ללמך אביו דמות חיה רואה אני במקום פלוני, משך למך בקשת והכה לקין והרגו, כשהלכו אצלו אמר תובל קין ללמך אביו, לא היה הרגת, אלא קין זקנינו הרגת שהיה לו קרן במצחו, כיון ששמע כן והוא היה סומא הכה ידיו זו על זו כף על כף והרג תובל קין בנו בין שתי ידיו, ולכך פירשו ממנו, אמרו לו הרגת קין זקנינו וגם הרגת לתובל קין בנינו, אין אנו נשמעים לך, ולכך אמר כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי, זה קין שלא הרגתי במזיד, כשם שעשה קין שהרג להבל אחיו בפצעים וחבורות במזיד, אם לקין שהרג לאחיו במזיד תלה לו הקב"ה שבעה דורות, ולי שלא הרגתי אלא בשוגג על אחת כמה וכמה שיתלה לי שבעים ושבעה דורות, אמרו לו אין אנו שומעים לך, אמר להן נלך אצל אדם הראשון אם הוא אומר שתפרשו ממני על מה שעשיתי, תהיו אתם פטורות, מיד הלכו אצל אדם הראשון, אמר להם אם הקב"ה פורע דינו מן קין מה לכן חזרו אצל בעליכם, ומה שירצו הקב"ה לעשות יעשה, אמרו לו הנשים אסייא חגור חגורתך, והלא פירשת אתה מאשתך ק"ל שנה על שגגור עליך מיתתה, על מה אנו לא נפרש מבעלינו שהרג לקין זקנינו ולתובל קין בנינו, אם אתה רוצה שנחזור לבעלינו חזור אתה תחלה אצל אשתך, ואחר כך נלמוד ממך שנחזור ללמך בעלינו, אמר להן אדם למדו ממני וכן תעשו, מיד חזר אדם אצל אשתו, הדא הוא דכתיב וידע אדם [עוד] את (חוה) אשתו.

משיח, אז פה הוא אמר אני לא יסכים לזה בשום פנים ואופן, הוא יודע שברגע שמשיח יבוא כבר לא יהיה תאוות לא יהיה יצר הרע, אז הוא לא הסכים שנח יביא ילד רביעי, כי כתוב וְהָנָה עֲלֶיהָ זֵית טָרֶף בְּפִיָּה' (בראשית ח יא) מה זה 'טרף בפיה' זה משיח בן דוד, 'טרף בפיה' גימטריה שפ"ו שזה גימטריה 'דוד בן ישי' ככה כתוב בהגדה של פסח (אגרת רבי שמשון מאוסטרופול), אז הוא ידע שנח צריך להביא את המשיח, 'טרף בפיה' זה משיח. 'ואני כזית רענן בבית אלוקים' (תהלים נב) אז לכן הוא לא הסכים שיבוא ילד רביעי.

וזה היה מחלוקת של יוסף עם האחים, יוסף הוא מלאך מט"ט והוא רצה שיבראו את העולם, והאחים זה המלאכים שלא הסכימו שהשם יברא את העולם. וגם אצל נח היה לו שלוש בנים, אז מה אכפת להם יהיה עוד ילד ילד רביעי? ³² למי זה מפריע? יש להם את כל העולם! אבל חס לא הסכים, הוא אמר תסתכלו זה עולם קטן אין מקום לילד רביעי, למה כתוב כנען (בראשית ט כה) כי הוא סירס את נח, למה הוא לא הסכים? למה הוא כל כך התנגד שיהיה לנח עוד בן? כי הוא ידע שהילד הרביעי הזה - זה משיח! הוא יודע שנח רוצה להביא את

מראי מקומות והערות

לְשִׁמְשֵׁנִי, אָרוּר בְּנֵךְ רְבִיעִי לְהִיט מְשֻׁמֵּשׁ אֶת זֶרַעַם נֶשֶׁל אֱלֹהֵי הַגְּדֹלִים, שֶׁהָטַל עֲלֵיהֶם טֹרַח עֲבֹדָתִי מֵעַתָּה. וְמָה רָאָה חָם נִשְׁפָּרֵסוּ? אָמַר לָהֶם לְאַחֵיו: אָדָם הָרָאשׁוֹן שְׁנֵי בָנִים הָיוּ לוֹ, וְהָרֵג זֶה אֶת זֶה בְּשִׁבְלֵי יְרֵשֶׁת הָעוֹלָם, וְאַבְיָנוּ יֵשׁ לוֹ נֶשֶׁלֶשׁ בָּנִים וְעוֹדָנוּ מִבְּקָשׁ בֶּן רְבִיעִי!

זו של חנוך, הנקרא עדי כנוכר, ולכן ויהי יוסף יפה תואר, כי זכה ליפיו של אדה"ר, הנמשכת לו מפאת אותה הנשמה עילאה דאצילות. וכו' עיי"ש.
³² כתב רש"י בבראשית ט כה: אָרוּר פְּנֵעַן - אֶתָּה גְרַמְתָּ לִי שְׁלָא אוֹלִיד בֶּן רְבִיעִי אַחֵר

והתקדשתם

כל הגירושין – כי מתחתנים לתאווה

כפָּרָה, כְּמוֹ אָדָם רֹצֵחַ בְּמִזְדֵּי אִין לָזֶה
כפָּרָה, אִם אָדָם רֹצֵחַ בֶּן אָדָם אִין לָזֶה
כפָּרָה, אָדָם רֹצֵחַ בְּמַעוֹת... לֹא מִשְׁנָה,
הוא רֹצֵחַ בֶּן אָדָם! דְּמוּ וְדָם וְרַעֲיוֹתָיו
צוֹעֲקִים בְּאֶדְמָה, כָּל הַשָּׂשִׁים רְבּוּא וְכָל
הַשּׁוֹאָה צוֹעֲקִים בְּאֶדְמָה, אִם אָדָם רֹצֵחַ
בֶּן אָדָם דְּמוּ וְדָם וְרַעֲיוֹתָיו צוֹעֲקִים
בְּאֶדְמָה.

אָדָם צָרִיד לְהִבְיֵא שָׂשִׁים רְבּוּא, כָּל אֶחָד
חַיֵּב לְהִבְיֵא שָׂשִׁים רְבּוּא, שְׂאָדָם מִתְחַתֵּן
הוא צָרִיד לְהִגִּיד לְכָלָה בְּחֶדֶר הַיַּחְוֹד בְּאִינוּ
לְעוֹלָם לְהִבְיֵא שָׂשִׁים רְבּוּא, כִּי הַיַּחְוֹד זֶה
לֹא בְּשִׁבִּיל הַתְּאֻוָּה, הָאִשָּׁה זֶה לֹא תְּאֻוָּה,
אָדָם טוֹעָה וְלֹכֵן זֶה כָּל הַגִּירוּשִׁין, הַיּוֹם
חֲמִשִּׁים אַחֲזוּ מִתְגַּרְשִׁים כִּי אִם מִתְחַתֵּנִים
בְּשִׁבִּיל הַתְּאֻוָּה זֶה לֹא מַחֲזִיק מַעֲמָד,
צָרִיכִים לְהַסְבִּיר לָאִשָּׁה בְּחֶדֶר יַחְוֹד שׁוֹהָה
לֹא בְּשִׁבִּיל הַתְּאֻוָּה, זֶה רַק בְּשִׁבִּיל לְהִבְיֵא
אֶת גִּשְׁמֵת מִשִּׁים כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּלִקּוּטֵי
הַלְכוֹת אוֹרַח חַיִּים שֶׁבַת³⁴ הוא אוֹמֵר

וּבִאֲלָהּ לֹא הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מִשָּׁה וְאֶהֱרֹן
הִכְהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר
סִינַי" (בְּמִדְבָּר כו, טו), אִזְכָּר כְּתוּב שְׁלֹא כְּתוּב
בַּת בְּתוּב³³, לֹא כְּתוּב, לָמָּה לֹא כְּתוּב? כִּי
אִין לָזֶה כפָּרָה, אִם אָדָם פּוֹתֵחַ עֵינָיו אִין
לָזֶה כפָּרָה, כָּל פְּתִיחַת עֵין אִין לָזֶה כפָּרָה,
אִי אֶפְשָׁר לְכַפֵּר עַל זֶה, אוֹמֵר הַפְּרִי מִגְדִּים
אִי אֶפְשָׁר לְכַפֵּר עַל זֶה וְלֹכֵן לֹא כְּתוּב, פְּרִי
מִגְדִּים אוֹמֵר אִי אֶפְשָׁר לְכַפֵּר, אִם אָדָם
חֹטֵא בְּכִרִית, חֹטֵא עִם אִשָּׁה אִי אֶפְשָׁר
לְכַפֵּר עַל זֶה, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יַעֲזֹר, לֹכֵן יִשׁ
לָנוּ אֶת רַבִּינוּ וְצָרִיכִים לְגַסֵּעַ לְאוּמָן, [וְשִׁם
הַכֹּל מִתְכַּפֵּר בְּתֵנַי שְׁלֹא יִהְיֶה אֶחָטָא וְאֶשׁוּב].

פֹּה הוּא מְסַבִּיר לָמָּה לֹא כְּתוּב בַּת בְּתוּב,
לָמָּה לֹא כְּתוּב בְּתוּב? כִּי זֶה הֵכִי חֲמוּר
בְּעוֹלָם וְזֶה כָּל כֶּךָ חֲמוּר שְׂאִין לָזֶה שׁוּם
כפָּרָה, כְּלִי הַצִּדִּיק, כְּלִי אוּמָן - אִין לָזֶה
שׁוּם כפָּרָה, אִם אָדָם חָטָא עִם אִשָּׁה אִין
לָזֶה כפָּרָה, אִי אֶפְשָׁר לְכַפֵּר עַל זֶה, לֹכֵן זֶה
דְּבָר שְׁלֹא כְּתוּב בַּתְּוֹרָה, כִּי אִין לָזֶה

מֵרֵאִי מִקּוֹמוֹת וְהַעֲרוֹת

³⁴ לִיקּוּטֵי הַלְכוֹת, הַלְכוֹת שֶׁבַת ו' אוֹת כ"ג.
עוֹד מַעֲנֵן הַנֶּ"ל יֵשׁ לְבָאֵר, שֶׁשְּׂאֵלֵינוּ רִיחָא דְּתַבִּירָא
מִי שְׂפָגַם בְּכִרִית קִדְּשׁ בְּמֵאֵי חֲטָאָה לָהּ, אִיזְכָּר אֶפְשָׁר
לְחַבְרוֹ וְלִתְקַנְנוּ, כִּי רַחֲמֵי בְּחִינַת זְוִיג בְּחִינַת לֹא יִחַבֵּל

³³ אוֹלֵי הַכוּוֹנָה לְסוּגִיא בֹא כְּתוּב אִיסוּר בַּת בְּנוּ
וּמִמְנָה לְוִמְדִּים אֶת אִיסוּר בְּתוּ, וּמִבְּאֵר שֶׁהִסִּיבָה
שְׁלֹא כְּתוּב בְּמִפּוֹרֵשׁ בְּתוּ כִּיוֵן שֶׁעַל זֶה אִין כַּפֶּרָה
אִפִּילוּ בְּמִיתַת בֵּית דִּין

האר"י זכרנו לברכה והובא בדברי אדמו"ר זכרנו לברכה (בסימן לו) בהתורה דרשו וכו', שהנשמות הקדושות הגבוהות מאד מאד על פי רב באים דוקא על ידי טפת עם הארץ כמבאר דרשו זה באריות בכתבי האר"י זכרנו לברכה בכמה מקומות, שזה ענין יציאת אברהם מתחת ידבי עקיבא וכו' עד שמבאר שם שגם נשמת משיח תבוא דיקא מבחינות כאלו וכו' עין שם.

וזהו שקל פסקא שדא להו, אמר להו, פריכו לי גרדי מנה, ופרש רש"י שיוציאו לו חושים משם, הינו שרמו שנותלים חתיכה מהרמים בעצמה לנשברה ומשם מוציאים חושים בחינת תקון הברית, בחינת את תקנות חוט השני שמרמו על תקון הברית, כמבאר בדבריו זכרנו לברכה בהתורה צוית צדק (סימן כג) שהוא בחינת הולדת פרץ וזה ממעשה יהודה ותמר שמהם נולד משיח, שנאמר שם, ותקשר על ידו שני כו', הינו שאמר להם שמהם הענין בעצמו נמשך תקון הברית על ידי שמשותף ליון שיהיה בהתר על כל פנים על פי התורה שעל ידי זה נולדו בני ישראל, שקל ההולדות כלם הוא בחינת תקון הברית פנ"ל, עד שיכולין לזכות שייצא ממנו צדיק גדול וקדוש שיכלל להפיר את הבורא יתברך ויכשר וידבק את עצמו לאור אין סוף בדבקות וכלליית נפלא דלית מחשבה תפיסה תמן כלל, שזה האור נמשך בבחינת חוט כדוד, וזה בחינת מה שיעשר בשר אור הגנוז, איש על דגלו כסוף יכסוף לתקנות חוט זה אין סוף, וזה ששאלו מיני גמי יכול למכר גרדי פי הם כופרים והם משקעים בתאוה הזאת כל כך עד שאינם מאמינים שאפשר שיהיה נולד מענין זה איש כזה שיכלל לדבק את עצמו בחוט זה אין סוף בדבקות כזה עד שיתקו הכל פנ"ל. על כל השיב להם, ומי יכול למחטא רחיא. כי בודאי מי שאינו מאמין בזה, שזה הענין בשרשו הוא בחינת גבוהה וקדושה מאד מאד שקל הנשמות אי אפשר להם לבוא לזה העולם כי אם על ידי זה ואף על פי שמחמת חטא אדם הראשון וחטא הדורות נפל ענין זה לקיום שנפל עד שנצמח לאנשים גסים כאלו חס ושלום הוא רק תאוה בעלמא אף על פי כן מי שמאמין על כל פנים שבאמת הוא דבר גבוה מאד ויש צדיקים שאוגם בדבקות נפלא לה' יתברך וכו' וכו' אשרי להם, ואפילו אנשים פשוטים מאחר שהוא בהתר על כל פנים על פי התורה יכולים להוליד מזה זרע ישראל שעל ידי זה הוא תקון הברית פנ"ל, אכל אלו האפסוקסים שנופלים בזה

רחים ורכב, ואיתא בתרגום ירושלמי, אינון דכבשין חתניו וכלתיו עין שם, וכן מובא בכתבי האר"י שרחים ורכב מרמז על יחוד חתן וכלה, וזה בחינת ויהי טווח בביית האסורים כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה, ושאלו, רחמיא דתבירא קשנשבר תקון זה, הינו מי שפגם בענין זה, במאי חטא לה, איה אפשר לתקנו, שקל פסקא שדא להו, אמר, כדוכי לי גרדי מנה, הינו שרמו שמהם הענין בעצמו נמשך התקון, כי כשהולכים בדת ישראל, אי יכולין לזכות שיהיה נמשך מזה הולדה קדושה, שיהיה נולד בו ישראל שעל ידי זה עקר תקון הברית, כי עקר תקון הברית הוא על ידי שנותן ונתבין בני ישראל, שזהו מצוה הראשונה בתורה שזהו בחינת יוסף הצדיק שהוא עקר בחינת תקון הברית, שנאמר בן פורת יוסף בן פורת וכו' לשון פרו ורבו וכו', כי על ידי הולדות ישראל מתבדרין הנצוצות מדור לדור, כי כל אחד מאדע ישראל מגדל ומקדש שמו יתברך על ידי המצוות והקדושות והתפלות ושירות ותשבחות שאומר ועושה כל ימי חייו.

פי אפלו פושעי ישראל מלאים מצוות פרמון, וכל זמן ששם ישראל נקרא עליו מקבל השם יתברך התפארות הרבה ממנו כמו שכתוב במקום אחר, ועל ידי כל זה נמשך בחינת תקון הברית לאבותיו שפגמו בזה מאחר שעל ידי ההולדה שלהם נמשך בן ישראל בעולם שאומר שבע ישראל פעמים בכל יום ומעיד על אחדות היחיד המיוחד יתברך שמו ועושה מצוות הרבה וכו', וכל זה אפלו בהולדה הפחותה אפלו אם נולדים קלי עולם וקטני ערך, מכל שכן וכל שכן שבכל דור ודור נולדים כמה וכמה יראים וישרים וצדיקים קטנים וגדולים, עד שלפעמים נולד צדיק שהוא חדוש נפלא ונורא מאד מאד, שהוא יכול לתקן כמה דורות ויש שיכולין לתקן כל העולם כולו כמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי, יכולני לפטר כל העולם כולו מן הדיו, וגם רבי שמעון בר יוחאי נולד מוואג איש ואשה, ומי יודע אם כל אבותיו למעלה למעלה היו כלם צדיקים וקדושים, כי בודאי היו באבותיו הקדומים מצד אביו ומצד אמו כמה וכמה אנשים פשוטים וכו' שייצא מאדע שלהם צדיק תנא קדוש ונורא איש אלקים כזה, שהפיר את הבורא הקדמון כמו שהפיר וגלה אלקותו בעולם כמו שגלה.

וכן בשאר גדולי הצדיקים שקל זה בחינת מי יתן טהור משמא וכו', וכמו שכתוב, הנהיו בקני עם הארץ שמהם תצא תורה וכמו שכתוב בכתבי

ממעשה תמר. שאול שאל מאיפה בא דוד מפרץ או מזרח³⁵, ואמר אם הוא בא מזרח אני לא מפחד, אז אותו דבר עם תמר ויהודה, פעם לא ידעו הלכות, לא היה שלחן ערוך ולא היה רמב"ם ולא היה פרי מגדים לא היה דבר כזה.

(לקוטי הלכות שם, מובא בהערה ראשונה בשעור) "עד שיכלין לזכות שניצא ממנו צדיק גדול וקדוש שיוכל להכיר את חבורא ותפרד ויקשר וידבק את עצמו לאור אין סוף". אז כל הענין של עמרם ויוכבד זה שלא היה להם שום תאנה, אם רוצים להמשיך ילד קדוש אסור שיהיה שום תאנה ואת זה צריכים להגיד לאשה ישר בחדר היחיד, לפני זה הולכים לכותל או נוסעים למירון, נוסעים לחברון או לרות וישי. (שעור מתשפ"ג).

שכל החתנה זה בשביל להביא את מלך המשיח.

רבי נתן מסביר כאן בהלכות שבת כ"ו עמוד ב' שאנשים חושבים שכל העולם זה בשביל התאנה הזאת, אנשים חושבים שמתחתנים בשביל התאנה, כדי שזה יהיה בהתר ולא באסור, אבל רבי נתן אומר אין דבר כזה, התאנה הזאת אסורה תמיד, התאנה הזאת אין לה שום התר בעולם, היא תמיד אסורה, אפילו בין איש לאשתו, זה לא משנה, אין שום הבדל בין לפני החתנה לאחר החתנה, אלא מה? ה' עשה שצריכים להביא ילדים לעולם, וצריכים להמשיך את הדורות, צריכים להביא את משיח, צריכים להביא את רבינו, כמו פרץ וזרח שהם היו משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, פרץ וזרח נוצרו

מראי מקומות והערות

פורץ לעשות דרך ואין ממחין בידו אי מזרח אתי חשיבא בעלמא הוי מאי טעמא אמר ליה שאל עליה דכתיב וילבש שאל את דוד מדיו כמדתו וכתוב ביה בשאלו משכמו ומעלה גבוה מכל העם א"ל דואג האדומי עד שאתה משאל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו מאי טעמא דקאתי מרות המואביה א"ל אבנר תנינא עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית אלא מעתה ממזר ולא ממזרת ממזר כתיב מום זר מצרי ולא מצרית שאני הכא דמפרש טעמא דקרא על אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים דרכו של איש לקדם ולא דרכה של אשה לקדם הלא היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים ונשים לקראת נשים אישתניק.

ועושים מזה לצנות ואומרים ומי יכול למקרה גרדי מרחיק, שאי אפשר שניצא מזה דבקות נפלא כזה, על פן נבדאי רשעים פאלו אי אפשר לתקן אותם בבחינת ומי יכול למקטא רחיק וכן³⁵

יבמות עו"ב

וכראות שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי ולא ידע ליה והכתיב ויאבהו מאד ויהי לו נושא כלים אלא אאבוה קא משאל ואביו לא ידע ליה והכתיב והאיש בימי שאל זקן בא באנשים ואמר רב ואיתימא רבי אבא זה ישי אבי דוד שנכנס באוכלוסא ויצא באוכלוסא ה"ק שאל אי מפרץ אתי אי מזרח אתי אי מפרץ אתי מלכא הוי שהמלך

חנוכה – המלחמה עיקרה הייתה על המתיוונים

החֲקָרָא. זֶה נִקְרָא הַבִּירָה. שָׁם הִתְבַּצְּרוּ עַד שְׁמֵעוֹן. הָיָה לוֹ חֲמֵשָׁה בָּנִים: יְהוֹנָתָן, שְׁמֵעוֹן... יְהוֹנָתָן הוּא הָיָה מֶלֶךְ שְׁבַע שָׁנִים, שְׁמֵעוֹן מֶלֶךְ שְׁבַע שָׁנִים, יְהוּדָה הָיָה מֶלֶךְ שְׁנָתִים, וַיְהוֹנָתָן וְאַלְעָזָר מִסְכָּנִים. הוּא דָּקָר אֶת הַפִּיל... הֵם [הַיְיָנִים] בָּאוּ עִם פִּילִים, אֲלֵפֵי פִילִים כָּל פִּיל שְׁדוּקָרִים אוֹתוֹ, אִזּוֹ זֶה אֵי אֶפְשָׁר... הַחֵץ לֹא עוֹבֵר פִּיל, זֶה כְּמוֹ טֶנֶק, פִּיל זֶה עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ סְנַטִּימֶטֶר עֲבִי, אֵי אֶפְשָׁר, וְאֵין לֹא נִקְבּוּכִיּוֹת שֶׁל זַעֲה. אֲנַחְנוּ הֵיינוּ שָׁם, הֵיינוּ שָׁם בְּזֵהוּ... רָאִינוּ שֶׁהַפִּילִים שׁוֹפְכִים עַל עֲצָמָם מֵיִם.

בִּי כְּשֶׁהֵיינוּ בִּיּוֹהֲנֶסְבוֹרְג אִזּוֹ יִצְאָנוּ לַתּוֹף הַגְּיוֹנְגֵל, לְקַחְתִּי אֶתִּי אֶת נַחֲמָן, בְּסוֹף רָאִינוּ בְּלִי סוֹף פִּילִים. וְכִשֶּׁהַפִּיל עוֹשֶׂה עִם הָאֲזָנִים צְרִיף לְבִרְתָּ, הֵיינוּ בַּתּוֹף

עֲבָשׁוּ חֲנוּכָּה מְכַנִּיעִים אֶת כָּל הַמַּתִּיּוֹנִים, כִּי עָקַר הַמַּלְחָמָה הָיְתָה נֶגֶד הַמַּתִּיּוֹנִים, כִּי הֵם קָרְאוּ לְאַנְטִיּוֹכוֹס, הֵם קָרְאוּ. הֵם הִקִּימוּ פֶּה אֲצֻטְדִּיּוֹן, עֲכָשׁוּ הָיָה הַמוֹנְדִּיָּאל. פֶּה הָיָה הַמוֹנְדִּיָּאל בִּירוּשָׁלַיִם פַּעַם, פֶּה הָיָה כָּל הַתֵּאֲטָרֹאוֹת הָאוֹלִימְפִיּוֹת, הָיָה בִּירוּשָׁלַיִם הָאֲצֻטְדִּיּוֹן הַכִּי גְדוֹל בְּכָל הַמִּזְרָח הַתִּיכוֹן. הִגִּיעוּ מִסוּרִיָּה, מֵאַפְגָּנִיסְטָן מְבוֹכְרָה, מִטְשֶׁקֶנֶט. הִגִּיעוּ כָּל הַמַּתֵּאֲגָרְפִים כָּל הַשְּׁחָקָנִים, פֶּה זֶה הָיָה הָאֲצֻטְדִּיּוֹן הַכִּי גְדוֹל. עַד שֶׁבֹא יְהוּדָה [הַמַּכְבִּי] שָׂרָף אוֹתוֹ, וְאַחֲרֵי הֵם הִתְבַּצְּרוּ בְּחֲקָרָא, בְּחֲקָרָא הַיּוֹם קוֹרְאִים לָזֶה מִבְּצָר אֲנִטּוֹנִיָּה. יֵשׁ שָׁם בֵּית סֵפֶר עֲרָבִי בְּצִפּוֹן [הָעִיר הָעִתִּיקָה]. נִכְנָסִים דֶּרֶךְ שַׁעַר הָאֲרִיּוֹת, נִכְנָסִים מִגִּיעִים לְמִבְצָר אֲנִטּוֹנִיָּה, זֶה נִקְרָא

ג'יפ עָנַק הָיִינוּ עֲשָׂרָה כָּלָם, הַנִּכְדִּים נִחְמָן וְנִתֵּן. אִז אֵלֶּה הַחִילִים הַדְּרוּם אַפְרִיקָאִים אָמְרוּ שְׂכֵשְׁהָפִיל עוֹשֶׂה עִם הָאֲזִנִּים צָרִיךְ לְבָרֵחַ. כִּי הוּא חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה [הַרְכָּב] מִן חִיָּה כְּזֹאת, הוּא רוֹאֶה אֶת הַג'יפ הוּא רוֹאֶה מִן חִיָּה עִם עֶשֶׂר רָאשִׁים, הוּא לֹא מִבִּין מָה זֶה בְּכֻלּוֹ, הוּא רוֹצֶה לְהִסְתַּעַר עַל זֶה. [הַפִּיל] הוּא יָכוֹל לְהַפִּךְ ג'יפ, פִּיל שֶׁהוּא מִסְתַּעַר הוּא כָּלוּ גוֹשׁ שֶׁל בֶּשֶׂר, שֶׁל עוֹר הוּא שׁוֹקֵל אֵיזָה עֶשֶׂר טוֹן, הוּא יָכוֹל לְהַפִּךְ ג'יפ, הוּא יָכוֹל לְהַפִּךְ הַכֹּל, מִשְׁאִית, אִם הַמִּשְׁאִית רוֹאֶה פִּיל הִיא צָרִיכָה לְבָרֵחַ, הוּא יִהְיֶה אֶת הַמִּשְׁאִית, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה מִן חִיָּה. וְנִסְעֵנוּ שָׁם בְּתוֹךְ הַג'וֹנְגְּלִים, וְכַמוֹכֵן לֹא הָיָה שָׁם עֲרַבּוּשִׁים לְצַעֲרָנוּ שִׁיזְרְקוּ רִמּוֹנִים, וּבִקְבוּקִי תִבְעֶרָה. חִפְשָׁנוּ עֲרַבּוּשִׁים לֹא מִצָּאָנוּ, בְּסוֹף שְׂבִיִּצִיָּאָה אִז הָיָה כָּבֵד הָיָה שָׁם תְּאוֹנָה לֹא עָלִינוּ, וְהֵם חֲכוּ בְּכָל הַמַּחְסוּמִים הֵם חֲכוּ. אָבֵל יִצְאָנוּ עִם אֲוִירוֹן יִצְאָנוּ, וְהוּא אוֹמֵר לְכֻלָּם תִּשְׁמְחוּ... הוּא אוֹמֵר הֵטִיס אוֹמֵר לְכָל הַנוֹסְעִים, הָיוּ

שָׁם אֵיזָה מֵאָה נוֹסְעִים, הוּא אוֹמֵר יֵשׁ פֶּה יִשְׂרָאֵלִים, זָכִינוּ שֶׁהִגִּיעוּ יִשְׂרָאֵלִים. וְכָל הָעוֹלָם יוֹדֵעַ שִׁישְׂרָאֵלִים זֶה הַגְּבוּרִים הַכִּי גְדוֹלִים שִׁישׁ בְּעוֹלָם, עַד הַיּוֹם. הֵם חֲמֵשׁ מִלִּיוֹן, נִלְחָמִים עִם מְאִתִּים מִלִּיוֹן עֲרַבִּים מְסֻבִּים. וְעוֹד שְׁנֵי מִלִּיאָרְד מְסֻלָּמִים בְּכָל הָעוֹלָם. אִז חֲמֵשׁ [-] כָּבֵד נִלְחָמִים עִם כָּל ה... וְכִשְׁבָּאֲרָבְעִים וּשְׁמוֹנֶה הָיִינוּ כָּאֵן רַק חֲמִשִּׁים אֶלֶף. זֶה הָיָה הַכֹּל יִלְדִּים וְתִינוּקוֹת, שֵׁשׁ מְאוֹת אֶלֶף תִּינוּקוֹת וִילְדִּים נָשִׁים. חֲמִשִּׁים אֶלֶף חִילִים, מוֹל עֲשָׂרִים מִלִּיוֹן. הָיָה תְּאוֹג'י הוּא הָיָה הַצָּדִיק הַכִּי גְדוֹל תְּאוֹג'י אֶתָּם צָרִיכִים לְלַכֵּת לְקַבֵּר שָׁלוּ. תְּאוֹג'י הוּא הָיָה הַמִּפְקֵד שֶׁל עִירָאק, וְהוּא הִגִּיעַ עִם מְאִתִּים אֶלֶף חִילִים עִירָאקִים. אֶת כָּלָם מִצָּאוּ קְשׁוּרִים לְעַמְדוֹת עִם שִׁישְׂרָאוֹת שָׁלֹא יִגְנְבוּ מֵהֶם אֶת... אֶת כָּלָם מִצָּאוּ... זֶה הַכֹּל זֶה כָּבֵד לִפְנֵי שְׂבָעִים שָׁנָה, שְׂבָעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה. עַל כָּל פָּנִים אֶתָּם נוֹלְדָתָם רַק עֶכְשָׁו, אָבֵל לֹאט לֹאט כָּל שְׁעוֹר קֶצֶת נְטַפֵּט קֶצֶת אֶת הַנְּסִים שֶׁל חֲנוּפָה, אֶת

הנסים של חנוכה שרואים את זה בכל. כמו שמקדם אמרנו "בימים ההם בזמן הזה".

אז עכשו המתיונים השתלטו תשע חדשים על המדינה הזאת. ועכשו הם אומרים, שלהפך הם היו - הם שוחררי חפש, הם הדמוקרטים, הם בסך הכל אנשים שלא שמרו שבת בחיים שלהם, בנט לא ראה שבת בחיים שלו, הוא הולך עם כפה, הוא לא יודע מה זה שבת. הילדים שלו חלונים לא יודעים מה זה שבת בכלל, הוא לא מבין מה זה שבת.

אז זה כל החנוכה, שעכשו זה הנצחון על המתיונים זה העקר. שהמתיונים השתלטו פה תשע חדשים, ועכשו הם מקוממים את כל העולם נגד ישראל, נגד עם ישראל, בפרט נגד החרדים.

הם אומרים זה פשוט זה קופים שלא התפתחו, מה זה חרדים, זה הרי לפי השיטה שלהם פעם היינו קופים, אז הם אומרים זה קופים שלא התפתחו פשוט, זה לא... איזה מן קופים כאלה שבכלל שומרים שבת, שמעת פעם קוף שומר שבת...? אז אם אתה בא מהקוף למה אתה שומר שבת ממה נפשך...? לא, זה מן

גזע של קופים ששומרים שבת, הם לא יודעים עוד להסביר את זה... איך זה פתאם איפה גלו את הגזע הזה, אולי באוסטרליה גלו את זה עם הקנגורו, אולי זה הגזע של הקנגורואים. הם לא מבינים מה קורה כאן, מה אנחנו אמרנו שאתם קופים, אז איך אתם שומרים שבת, תאכלו ותשתו, תאכלו אגוזי קוקוס. למה אתם לא אוכלים אגוזי קוקוס כל היום. אז בחנוכה זה מצוה לאכל אגוזי קוקוס גם כן. לאכל כל מני, כל מני מקלות של קוקוס. אז עכשו אנחנו בחנוכה, עכשו מדליקים את הנר, נר שני. אז עכשו אנחנו צריכים לדעת שבחנוכה זה יותר גדול מיום הכפורים, כל השמונה ימים האלה.

עכשו אנחנו ממש בחנוכה, עכשו אנחנו כבר אחרי שרבינו הגיע לעולם, אז רבינו מנצח את כל המלחמות. זה לא משנה מה שאנשים עושים, חלונים דתיים זה לא משנה כלום, זה כבר אומרים היום שכלם צדיקים, אין חלונים בכלל! זה רק תינוקות שנשבו! ועכשו אנחנו לפני משיח לפני הגאולה השלמה במהרה בימינו אמן! (תשפ"ג).

הוספות ממורינו הרב שליט"א

מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצדעת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה ותיחוד הקדוש לעשות לו הענינים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם ותיכרף יותר מתענוג גשמי הזה, אך יותר שיהיה דובר אמת בלכבו ושיהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישמח את עצמו להיות בגונב דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ את ז' וזוג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הווג ובכונת הווג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות מהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש חס חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחטאים וטפשים בנים משחיתים כל מוס בם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חטאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בניזקים היו צועקים מרה עליו באמר, למה עברתנו ובעון חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נוטלים חלק בראש, כי הם אבות הממאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחטא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וטרח ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל לחפץ טבעו ומזגו הרע.

שבחי הר"ן זי

גם אמר שהווג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת וווג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שקל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

טריבו הרב רבי אלימלך מליענסק זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. ככל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מכתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויציר במחשבתו כאילו איש גדול וגורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שוכר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע ובקרה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם ככל ענינים קשים ויפגשו עורו מקשרו להפחיש חס ושלום ביהודו, וסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויציר בדעתו ומחשבתו כאלו עושים לו בנזכר לעיל, ובזה יצא ידי חוב קריאת שמע ותפלה בדין.

ג. גם בשעת אכילה ותיחוד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יציר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיקף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל

בשנות ה־80 בהונגריה תרגלו נהגיה על סימולטור לפני הסיסם בבכיות.

הרגע הזה באירוע
משפחתי שאבא
מציג אותנו כמו
סט ברגים...
זה הקטן זה
הבינוני זה הגדול..

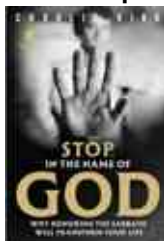
אף אחד לא הכין אותי לרגע
שהילדה תשתטח על הרצפה
בסופר ותבכה שהיא רוצה שן זהב
כמו של הקופאית.

אישה מודעת לעצמה, יודעת היטב
שאם הנישואים לא הצליחו... זה לא
בסדר להאשים רק את הגבר. ושי
אנשים אשמים כזה, הוא ואמא שלו.

נהג עם סאסיתא ניתקת ולידו עוצרת פרארי, שואל
חנהג על הסאסיתא את חנהג של הפרארי: "אתה יכול
לנהיג אותי למשך הקרוב? בעל הפרארי מציא
שרשרת וגורר את הסאסיתא כשהנהג של הסאסיתא
מגאר ברכם. הם מגיעים לנהיג ושם עומדת
למנהגית. חנהג של חלמבורגני צוחק על החנהג עם
הפרארי ונותן לו, הפרארי אחרי ושיניהם מגיעים
למנהגית של 280 קמ"ש חנהג הסאסיתא מוח מחפד
ומתחבה לנהג הפרארי שיפסיק אך הוא בשלל בדרך,
הם עוברים שואר עם מכונות נוחיות. העיתון חנהג
ומתקשר מהר לחנהג וצמר להם: "אתם לא תבדחו
מה ראיתי עכשיו... פרארי ולמנהגית שישם תחרות
שיניהם על 280 וסאסיתא מאחורה מתחבה להם
שיניהם..."

ספר חדש מאת הפעיל השמרני היריב צ'רלי קירק על
שמירת שבת הפך לספר "רבי המכר" תוך שעות
ספורות.

יוטה - ביום שלישי פורסם ספר חדש על שמירת שבת על ידי
הפעיל השמרני הלא יהודי צ'רלי קירק. הספר הפך ל"רב
מכר" בפלטפורמת הספרים של אמזון למשך מספר שעות,
כאשר 200,000 העותקים שהודפסו על ידי הוצאת הספר
אזלו בשעות הראשונות לפרסומו.

קירק, שהיה אחד הדוברים והדיונים המושמעים ביותר בנושא
שמרנות באמריקה, נרצח בניסיון התנקשות ממוקדת של
פעיל שמאל-ליברלי במהלך הפועה באוניברסיטת עמק יוטה
בספטמבר האחרון.

בתקופה האחרונה שלפני מותו, החל הכנסייה הנוצרית
להכריז בפני חסידיה לשמור את השבת, הוא עצמו החל גם
להתנתק מהעולם הטכנולוגי בשבת כדי שיהיה לו זמן לבלות
עם משפחתו, בספר זה כותב קירק כיצד ההפרדה מהעולם
המודרני בשבת משפרת את החיים בכל ההיבטים.

מה דבר המעניין...
והנהגתו...
כעת נחלש חופש אדם הקדמון...

אוכל עונה...
מישהו במשרד אפשר חתיכה?
אין! אתה אלירי במשהו?
מישהו במשרד לבוטנים
אין! אין... זאת עונת בוטנים

ליל שבת קודש, מתחילים את הסעודה נקיים בליל עונת
שם צעיר שטראה שלא חל במסע שמימי שבת, רועד גוראח
מסומד, וחנהג וחתן לחנהג אנלים, אחרי "המונצי" חוללת
אחת מה קרח שחנהג נראה כה מאפחדל ענה הצעיר הלכתי
לכות הרוב לנחל מסומד שבת, הרוב נענן ין בתוך גבעה בסך,
ואח פנה אלי עם פנים רצינית, ולחנהג: "אתה מוציא את
עצמך או אתה רוצה שחנהג אוציא אותך?" אספתי את מעילי
וברחתי מבית חרוב, לא יודע מה רוצה מבני...

⌘ במדבר פרק ז ⌘

(טו) פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:

(טז) שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:

(יז) וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה

כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נִחְשׁוֹן בֶּן עֶמִינָדָב:

שם הקורבן	1	2	3	4	5
פר לעולה	חוקיה (14) 40 שנה ג'קצט - ג'רכח				
איל לעולה	יאשיהו (17) 31 שנה ג'רפה - שטז				
כבש לעולה	יותם (12) 16 שנה ג'קסז - קפג				
שעיר עיזים	מנשה (15) 55 שנה ג'רכח - רפג				
שלמים בקר שנים	דוד המלך (1) 40 שנה ב'תתפז - תתקכו	שלמה המלך (2) 40 שנה ב'תתקכו - תתקסה			
אילים חמשה	רחבעם (3) 17 שנה ב'תתקסה - תתקפא	אביה (4) 3 שנים מקוטעות ב'תתקפא - תתקפג	יהורם (7) 8 שנים ג'מז - נה	אחזיהו (8) 1 מקוטע ג'נה - נו	אמציה (10) 14 שנה ג'קא - קטו
עתודים חמשה	אחז (13) 16 שנה ג'קפג - קצט	אמון (16) 2 שנים ג'רפג - רפה	יהואחז (18) 3 חודשים ג' שטז	יהויקים (19) 11 שנה ג'שטז - שכז	יהויכין (20) 3 חודש' 10 ימים ג' שכז
כבשים חמשה	אסא (5) 41 שנה ב'תתקפג - ג'כד	יהושפט (6) 25 שנים מקוטעות ג'כד - מז	יואש (9) 40 שנה ג'נו - קא	עוזיהו (11) 52 שנה ג'קטו - קסז	צדקיהו (21) 11 שנה ג'שכז - שלח

21 מלכי בית דוד מסודרים לפי סדר השנים

דור	שם	הגדרתו	מלך	בשנים
1	דוד המלך	שלמים	40 שנה	ב'תתפו - תתקכו
2	שלמה המלך	שלמים	40 שנה	ב'תתקכו - תתקסה
3	רחבעם	אלים	17 שנה	ב'תתקסה - תתקפא
4	אביה	אלים	3 שנים מקוטעות	ב'תתקפא - תתקפג
5	אסא	כבשים	41 שנה	ב'תתקפג - ג'כד
6	יהושפט	כבשים	25 שנים מקוטעות	ג'כד - מז
7	יהורם	אלים	8 שנים	ג'מז - נה
8	אחזיהו	אלים	שנה 1 מקוטעת	ג'נה - נו
9	יואש	כבשים	40 שנה	ג'נו - קא
10	אמציה	אלים	14 שנה	ג'קא - קטו
11	עוזיהו	כבשים	52 שנה	ג'קטו - קסז
12	יותם	כבש לעולה	16 שנה	ג'קסז - קפג
13	אחז	עתודים	16 שנה	ג'קפג - קצט
14	חזקיהו	פר לעולה	29 שנה	ג'קצט - רכח
15	מנשה	שעיר עיזים לחטאת	55 שנה	ג'רכח - רפג
16	אמון	עתודים	2 שנים	ג'רפג - רפה
17	יאשיהו	איל לעולה	31 שנה	ג'רפה - שטז
18	יהואחז בן יאשיהו	עתודים	3 חדשים	ג'שטז
19	יהויקים בן יאשיהו	עתודים	11 שנה	ג'שטז - שכז
20	יהויכין בן יהויקים	עתודים	3 חדשים ו-10 ימים	ג'שכז
21	צדקיהו בן יאשיהו	כבשים	11 שנה	ג'שכז - שלח

קדושות הפרשה

שמן החנוכה – זה שורף את כל הגוים

אלף רבוא, שתי מיליארד שש מאות מיליון. ככה באו עם ארבעת המלכים, שבאו לכבוש את חמשת המלכים. ככה יבואו עם גוג ומגוג, כי זה אותו מספר בדיקוק. "וחבל על מפני שמן" - ה' אומר לאברהם תפסיק להשתולל, תפסיק לזרק חרבות, תפסיק לזרוק חצים, מספיק השטיויות האלה. תשב תגיד תהלים, תגיד לקוטי תפלות, תראה יבוא מלאך ה' כמו חזקיה המלך - בא מלאך ה' תוך שניה פרוחה הנשמה לשתי מיליארד שש מאות מיליון. וזה קורה בכל חנוכה שמנצחים את כל האויבים, מנצחים את כל השונאים, את כל הערבושים. עכשו נסענו לשכם במוצאי שבת שעברה, זרקו עלינו אלף רמונים. אבל הכל התהפך עליהם בחזרה, מסכנים כלם התאדו, נהיו לאויר. כמו שכתוב בגמרא בדרך ל"ו בסוטה שכשהלכו לארץ ישראל. (שעור מתשפ"ג).

אז כתוב "וחבל על מפני שמן" (וישעיהו י כ"ז) שמן החנוכה. שמן החנוכה זה שורף את כל הגוים, לא משאיר מהם זכר. כמו שאמר חזקיה המלך "שב לימיני" (תהלים ק"י א') כתוב בזהר ק"א: ה' אומר לאברהם שב בשקט תפסיק להשתולל. הלכת לשובו בגים אז אתה משתולל כל היום. מה אתה זורק חול ונהיה חרבות, מה אתה זורק קש ונהיה חצים? מי אומר לעשות את זה? מה צריכים לזרק חול ונהיה חרבות, מה צריך לזרק קש ונהיה חצים? שב בשקט, "שב לימיני" שתוק, תפסיק להשתולל, תפסיקו להשתולל. תשובו בשקט תגיד תהלים כל היום, תגיד לקוטי תפלות, תראה יבוא מלאך ה' יכה בכלם. כמו חזקיה המלך, תלמד מחזקיה. הגמרא אומרת בסנהדרין בדרך צ"ז עמוד ב': ש'כמו שבאו אל חזקיה כתוב מאתים

מדרוש הצדיקים

| סוד הסביבון בחנוכה – רק רבנו גילה אותו |

מבהמה למלאך, כי [כל אדם] הוא היה מלאך והיום הוא כבר בהמה, הוא מחפש תאוות כמו בהמה, הוא מחפש עריות כמו בהמה, ועכשיו הוא צריך להיחפך בחנוכה מחדש, הוא נחפך מבהמה למלאך, כך הרב'ה מסביר בשיחה מ' בשבחי הר"ן, שסוד הסביבון זה הסוד הכי גדול מכל הסודות, שעל ידי שמסובבים את הסביבון אז אדם מסתובב לשורש [שלו – שהיה מלאך], למקום.

כי כל אחד נברא מלאך, אפילו הרשע הכי גדול היה פעם מלאך, אפילו הפושע הכי גדול היה פעם מלאך! על ידי הסביבון הוא חוזר להיות מלאך, אפילו הפושעים הכי גדולים בחנוכה עשו תשובה, כי חנוכה זה חג של כולם, אפילו הגויים מדליקים את הנרות, באים להדליק את הנרות של היהודים, עכשיו ביידן הדליק את הנרות, וזלנסקי הדליק את הנרות, הראש ממשלה של אוקראינה, כולם באים, וביידן אמר שצריכים לעשות חנוכייה קבועה, לא להביא את החנוכייה [כל שנה], שתהיה חנוכייה קבועה בבית הלבן, הוא רק יגן על היהודים כי רק ליהודים יש את התורה האמיתית, את הזכר האמיתי. (שעור מתשפ"ג).

חנוכה זה החג שמתפשטים מכל הגשמיות, שזה הסביבון, שהסביבון מסתובב אומר הרב'ה פה בתורה מ' בשבחי הר"ן שאדם נחפך למלאך, הסביבון זה לא משחק ילדים, אנשים חושבים שסביבון איזה ילד תינוק המציא את זה, זה לא, מה שייך לחנוכה? עכשיו נסענו לביתר בכל הכניסות יש סביבון ענק עשר מטר גובה, מה הסביבון הזה? חוץ מרבנו שום צדיק לא גילה את הסוד, חוץ מרבנו שהוא היה שורש הבריאה, שהוא הלוויתן, הוא משער החמישים, הוא גילה שהסביבון. כי התנאים קבעו את הסביבון שעל ידי זה אדם נחפך

1 שיחות הר"ן אות מ

...ובאמת דע כי כל העולם כולו הוא בחינת גלגל החוזר שקורין דריידיל. והכל חוזר חלילה ונתהפך מאדם מלאך וממלאך אדם ומראש רגל ומרגל ראש, וכן שאר כל הדברים שבעולם כולם חוזרים חלילה ומתגלגלים ומתהפכים מזה לזה ומזה לזה מעליון לתחתון ומתחתון לעליון. כי באמת בהשרש הכל אחד. כי יש נבדלים דהינו מלאכים שהם נבדלים לגמרי מן החמר, ויש גלגלים שהם בחינת חמר אבל חמרים וך מאד. ויש עולם השפל דהינו זה העולם השפל שהוא חמר גמור. ואף על פי שבדאי כל אחד ואחד מאלו השלושה הנ"ל הוא נלקח ממקום מיוחד. אף על פי כן בשרש הכל שם כולו חד...

מילתא דבר יחזותא

אוקיי. האשה: אתה לא רוצה לדעת למה? הבעל:
אני סומך על שיקול דעתך...!

5: אמרתי לו: זהו! רוצה גט! פתאום שמעתי
'בום', הייתי בטוחה ידה בעצמו... מסתובבת:
רואה שפתח בקבוק שמפניה...

6: התפריט בזוגיות! חודש ראשון: צלעות בשר
כבש טלה ביין. חצי שנה: טוסט, פירה, טונה
במים. אחרי שנה: טבעול במקפיא... לך תחמם
יא עצלן...

7: לא משנה מה היא אמרה, תגיד לה, "שהיא
צדקה" – כי 'צדקה' תציל ממות...

8: רבות מחשבות בלב איש – ובסוף האשה
מחליטה...

9: שאתה עולה עם שכן במעלית. חייב להיות
תעסוקה טיפה יותר מלהסתכל בפלאפון שלך –
כששתיכם יודעים שאין קליטה.

10: בית – הוא מקום שבו אתה יכול לומר כל
מה שאתה רוצה – כי ממילא אף אחד לא
מקשיב לך...

1: הממשלה הזאת היא כמו מכונת כביסה
מקולקלת – רק הסחיטה עובדת...

2: בחור טייל ברחובות פריז, ולפתע ראה כלב
רטוויילר תוקף ילדה קטנה. מיד קפץ הבחור
על הכלב, נאבק בו וחנק אותו. הילדה יצאה
בשריטות קלות בלבד וכך גם הבחור. מיד הגיעו
כתבי טלוויזיה נלהבים, ושאלו את הבחור: אמור
לנו מה שמך? כל פריז תשמע עליך, והכותרת
הראשית בעיתון מחר תהיה: "גבור פריזאי הציל
ילדה משיני כלב טורף"! אמר הבחור: אבל אני
לא מפרז. אמרו הכתבים: אוקיי, אז כל צרפת
תשמע עליך, והכותרת מחר בעיתון תהיה: "גבור
צרפתי הציל ילדה משיני כלב טורף"! אמר
הבחור: אבל אני לא מצרפת. אמרו הכתבים:
אוקיי, אז כל אירופה תכיר אותך, והכותרת
תהיה: "גבור אירופאי הציל ילדה משיני כלב
טורף"! אמר הבחור: אבל אני לא מאירופה.
אמרו הכתבים: אז מאיפה אתה? ענה הבחור: אני
מישראל! אמרו הכתבים: אוקיי, אז כל העולם
ישמע עליך. והכותרת מחר בכל העיתונים תהיה:
"ישראלי הרג כלב של ילדה קטנה"...

3: אשתי אומרת לי: קיבלת אותי מתנה משמים.
ואני שואל: איפה הייתה 'כיפת ברזל' כשהכרנו...

4: האשה: אני לא רוצה לדבר איתך. הבעל:

קדושות הצדיקים

| יוסף – זה העיקר |

חמור גרם, יששכר [כמו] יוסף, גם הוא יושב ולומד. אבל יוסף למד ממש את התורה של אבא שלו, לא סתם ישב ולמד ביישיבה, הוא למד את התורה של אבא שלו.

אז אפילו שיוסף הוא הנבחר מכל האחים, אמרו בדיק הפוך, יוסף – זה ישמעאל, יוסף – זה עשו, כמו שלאברהם היה ישמעאל, וכמו שליחצחק היה עשו, ליעקב יש לו את יוסף, יוסף זה העשו שלנו, זה הישמעאל שלנו, חיב שיהיה איזה פסלת [לאבות הקדושים], אז כל הפסלת זה יוסף [כך מכרו את יוסף בכל דור, וגם בדורו של רבנו הקדוש לא מנעו עצמם מלחלק על נקדת הצדיק שבדור, וכן נוהג דור דור...]. (שעור מתשפ"ג).

הכל זה תקון למכירת יוסף. הכל אנחנו חוזרים למכירת יוסף, לשעיר. משה לוקח את עצמות יוסף, ולא הולכים בלי יוסף, לא הולכים בלי הצדיק. היום רבנו זה יוסף, רבנו, צריכים להאמין שזה יוסף הצדיק, עבור של יוסף הצדיק. נוסעים לרבנו – נוסעים ליוסף הצדיק! רבנו זה התקון על מכירת יוסף!

כי כמו שהדור לא רצו להאמין ביוסף, ואמרו "מי זה יוסף?!", לא רצו [להאמין בו]. ויוסף זה היה העקר, זה היה בן זוגנים, הוא קבל כל תורת שם ועבר זה היה אצל יוסף, לא אצלם. אומר המדרש: הם אמרו שיששכר

הילדים

| שבת – זה לשבת עם הילדים , עם המשפחה |

יצר הרע, הוא – אם האבא לא בבית, הוא לא אוכל עם האבא, אז הוא הולך ומתחבר עם חברים רעים. או שהוא בשבת קדש האבא גמר את התפלה הוא הולך לישון – הילד יוצא החוצה, ואז הוא מוצא את עצמו בכלא, הוא מוצא סמים, אז הוא מוכר סמים, סוחר בסמים, הוא לוקח בעצמו סמים. אז השבת זה בשביל לשבת עם כל המשפחה. כתוב ב(בן איש חי?) ששבת זה לשבת עם המשפחה, זה השבת, שיושבים ושרים אתם ומנגנים אתם, ושרים את כל הזמירות, ואחרי זה אומרים דברי תורה. (שעור מתשפ"ג).

השבת – זה שירה, יש כפר בצרפת, [עובדים] באמצע השבוע, ובשבת לא עובדים, רק מתפללים, אוכלים המשפחה ביחד. כי אצל החלונים אין משפחה בשבת, היינו משפחה אחת ברחוב זבולון, הייתי שם אני השתגעתי [איר] מלמדים, אין משפחה אין כלום, הילדים יוצאים החוצה, הולכים לדיסקוטקים, לברים, אין שום הוי עם המשפחה, אין כלום, אחרי זה הילדים יושבים בבתי כלא, הילד הוא כלו

קדושת הבית

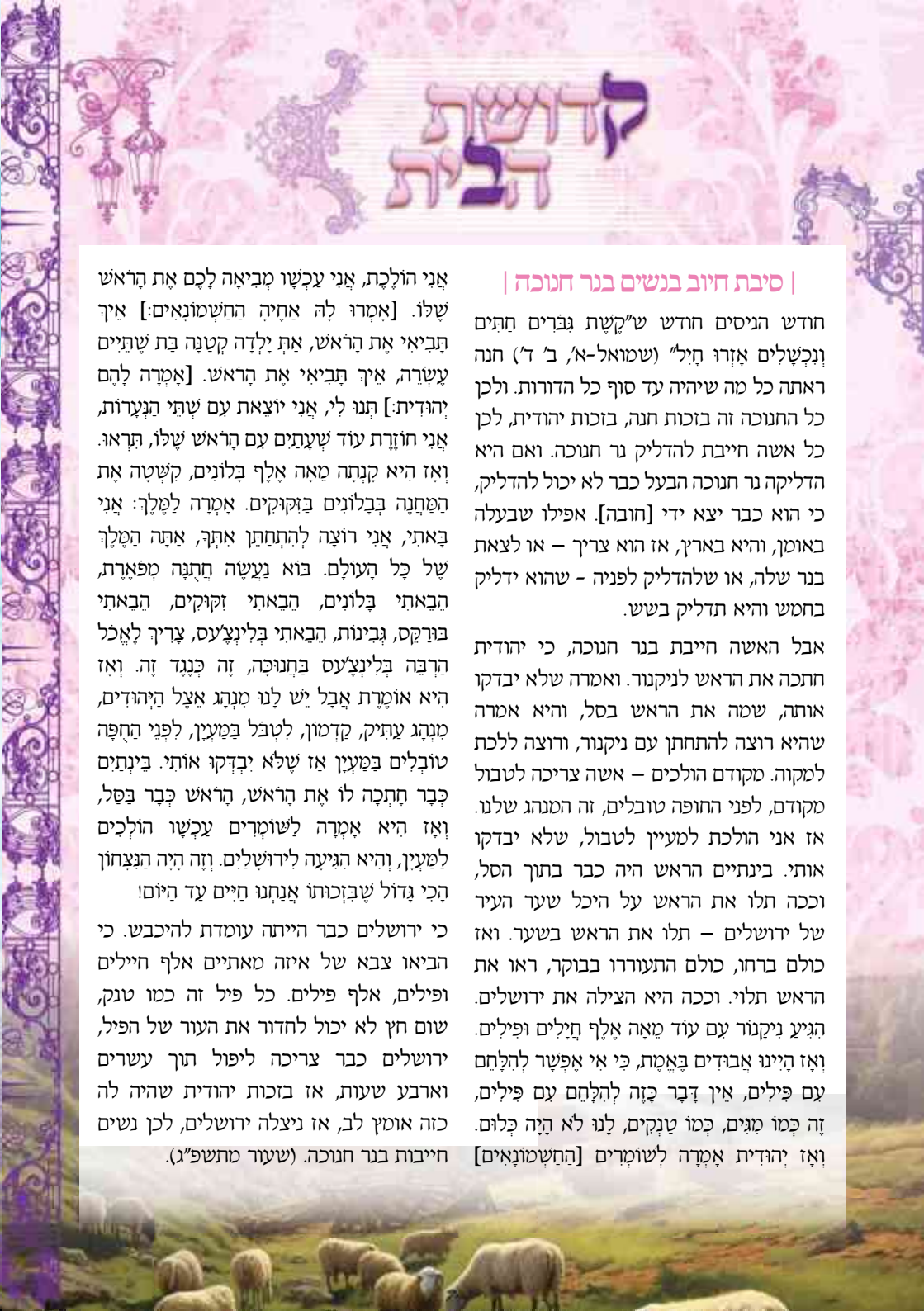
| סיבת חיוב בנשים בנר חנוכה |

אני הולכת, אני עכשו מביאה לכם את הראש שלו. [אמרו לה אחיה החשמונאים:] איך תביאי את הראש, את ילדה קטנה בת שתיים עשרה, איך תביאי את הראש. [אמרה להם יהודית:] תנו לי, אני יוצאת עם שתי הנערות, אני חוזרת עוד שעתים עם הראש שלו, תראו. ואז היא קנתה מאה אלף בלונים, קשטה את המחנה בבלונים בזקוקים. אמרה למלך: אני באתי, אני רוצה להתחתן אתך, אתה המלך של כל העולם. בוא נעשה חתנה מפארת, הבאתי בלונים, הבאתי זקוקים, הבאתי בורקס, גבינות, הבאתי בלינצ'ס, צריך לאכל הרבה בלינצ'ס בחנוכה, זה כנגד זה. ואז היא אומרת אבל יש לנו מנהג אצל היהודים, מנהג עתיק, קדמון, לטבל במעין, לפני החפה טובלים במעין אז שלא יבדקו אותי. ביגיתם כבר חתכה לו את הראש, הראש כבר בסל, ואז היא אמרה לשומרים עכשו הולכים למעין, והיא הגיעה לירושלים. וזה היה הנצחון הכי גדול שבזכותו אנחנו חיים עד היום!

כי ירושלים כבר הייתה עומדת להיכבש. כי הביאו צבא של איזה מאתיים אלף חיילים ופילים, אלף פילים. כל פיל זה כמו טנק, שום חץ לא יכול לחדור את העור של הפיל, ירושלים כבר צריכה ליפול תוך עשרים וארבע שעות, אז בזכות יהודית שהיה לה כזה אומץ לב, אז ניצלה ירושלים, לכן נשים חייבות בנר חנוכה. (שעור מתשפ"ג).

חודש הניסים חודש ש"קשת גברים חתים ונכשלים אָדְרו חיל" (שמואל-א', ב' ד') חנה ראתה כל מה שיהיה עד סוף כל הדורות. ולכן כל החנוכה זה בזכות חנה, בזכות יהודית, לכן כל אשה חייבת להדליק נר חנוכה. ואם היא הדליקה נר חנוכה הבעל כבר לא יכול להדליק, כי הוא כבר יצא ידי [חובה]. אפילו שבעלה באומן, והיא בארץ, אז הוא צריך – או לצאת בנר שלה, או שלהדליק לפניו – שהוא ידליק בחמש והיא תדליק בשש.

אבל האשה חייבת בנר חנוכה, כי יהודית חתכה את הראש לניקנור. ואמרה שלא יבדקו אותה, שמה את הראש בסל, והיא אמרה שהיא רוצה להתחתן עם ניקנור, ורוצה ללכת למקוה. מקודם הולכים – אשה צריכה לטבול מקודם, לפני החופה טובלים, זה המנהג שלנו. אז אני הולכת למעין לטבול, שלא יבדקו אותי. בינתיים הראש היה כבר בתוך הסל, וככה תלו את הראש על היכל שער העיר של ירושלים – תלו את הראש בשער. ואז כולם ברחו, כולם התעוררו בבוקר, ראו את הראש תלוי. וככה היא הצילה את ירושלים. הגיע ניקנור עם עוד מאה אלף חילים ופילים. ואז היינו אבודים באמת, כי אי אפשר להלחם עם פילים, אין דבר כזה להלחם עם פילים, זה כמו מגים, כמו טנקים, לנו לא היה כלום. ואז יהודית אמרה לשומרים [החשמונאים]

קדושת התורה

אנחנו שייכים רק לתורה – לש"ס

זה לזרוק את האייפונים, לשבור אותם לרסיסים, שזה הניסיון של הדור, אין אדם שמחזיק אייפון שלא נכשל בראיות אסורות, בטומאות, לא רק ראיות אסורות, בחמישים שערי טומאה, לא מ"ט שערי טומאה! עם ישראל לפני הגאולה במצרים היו במ"ט שערים [של טומאה], היום כולם מי שמחזיק איפון הוא בחמישים שערי טומאה, אין לו שום סיכויים לעשות תשובה, ושום סיכויים להשיג שידוך, הוא בעצמו שורף את השידוך שלו!

ולכן התכנסו פה, לזרוק את האייפונים, לזרוק את הסמרטפונים ואת האינטרנט. זה לא שייך לנו, לנו יש תורה, ואנחנו לא שייכים לאצטדיון, אנחנו לא שייכים לכדור רגל, ולא למונדיאל. אנחנו שייכים רק לדעת את הש"ס, ולגמור את הש"ס, כל שנה לגמור את הש"ס, ואפשר לגמור את הש"ס בלי לפגוע בסדרי הישיבה, משבע עד 21 בלילה זה קודש קודשים לש"ס, בינתיים יש מעריב, כל המעריב זה חצי שעה, לא יותר, קצת ניגונים, ובחור יכול ללמוד עד 21, ולישן עד שש, וברגע שהוא מדייק בזמן, והוא לא מתבזבז, והוא יודע לצל, מתשע בבוקר עד שבע הוא לומד את סדרי הישיבה, ואחרי זה משבע עד 21 חמש שעות עשר דפי גמרא, הוא יכול לגמור פעמיים בשנה את הש"ס. (שעור שנמסר לבני הישיבות - חנוכה תשפ"ג).

אדם צריך לדעת את כל הרמב"ם בעל פה, תוך שנה לגמור את כל הרמב"ם, לכן התאספנו כאן עכשיו, עכשיו אנחנו בנר חמישי, שכולם יגמרו את כל הרמב"ם תוך שנה, את כל הרמב"ם! ותוך שנה את כל הש"ס, בשבע גומרים את הישיבה, בשבע וחצי כבר כולם בדרך למעריב, יש עד 21 [בלילה] אפשר ללמוד חמש שעות, לגמור עשר דפי גמרא, חוץ מהלימודים של הישיבה.

אסור בסדרים של הישיבה לפגוע כהוא זה, אם הרב אומר ללמוד שמונה דפים אין הכוונה על חשבון הישיבה, הישיבה, סדרי הישיבה זה קודש קודשים, זה לפני הכל, אבל [את סדרי הישיבה] גומרים בשבע, מה עושים עד 21, ישנים מ21 עד 6, אי אפשר יותר משש שעות לישן, המוח מתנוון, כל מה שהמוח מתנוון כי אדם ישן מידי הרבה אז המוח מתנוון, הגוף מתנוון, אדם אסור לישן, הולך לישן ב21 קם בשש, הוא רץ למקווה, מתחיל את התפילה, גומר את התפילה בשמונה, לומד עכשיו מתשע עד שבע, זה עשר שעות, הוא לומד בלי הפסק, מספיק את כל סדרי הישיבה, נשאר לו עוד חמש שעות ללמוד עוד עשר דפי גמרא, כל שעה אפשר לגמור שני דפי גמרא בגרסה עם רש"י, אפילו עם תוספות.

אדם צריך לדעת שכל מה שהתכנסו כאן,

קדושת המידות

| ה' מחכה להדלקה עם הנגונים של כל כל אחד |

שאסור לעשות שום דבר בהדלקת הנרות וזה
החנוכה, שזה רק להודות ולהלל. חנוכה זה
עשרים וארבע שעות רק להודות ולהלל. קבעו
את הימים האלה להודות ולהלל. הטור אומר
את זה: זה לא ימי שמחה ולא ימי אכילה,
שמחה כתוב ביום טוב – בפורים. בחנוכה
לא כתוב שמחה, כתוב רק להודות ולהלל.
אבל אנחנו – השלחן ערוך מביא והרמ"א
מביא – שאנחנו חייבים כן לעשות סעודות
בחנוכה, כי אפשר להודות בלי סעודה. ואדם
צריך כל היום רק לשיר שירים של "יונים
נקבצו עלי" כל השירים. וחצי שעה צריכים
לשיר אחרי הדלקת נרות, אסור ללכת לשום
מקום אחרי הדלקת הנר. אשה אסור לה אפלו
לעשות שום עבודה, היא רק צריכה להסתפל
על הנרות חצי שעה, ורק לשיר. וכל החנוכה
זה רק שירי הודאה לה, רק שירי הודאה לה.
(שעור מתשפ"ג).

כי חנוכה זה יום כפור ממש, חנוכה זה יותר
גבוה מיום כפור! חנוכה זה החותם האחרון,
חותם בתוך חותם.

שמגיע חנוכה, שאז החותם האחרון. עכשו
אנחנו חותם בתוך חותם, שהחתימה האחרונה
זה בחנוכה. ה' מחכה עד חנוכה, לכל אחד
הוא מחכה עד חנוכה. לראות איך הוא מדליק
את הנר, עם כל הנגונים. הנגונים לבד זה חצי
שעה, כי חצי שעה אסור לעשות כלום, אסור
לבשל אסור שום דבר לעשות חצי שעה. אז
בדיוק הנגונים זה בדיוק חצי שעה. שאומרים
למנצח בגנינות שבע פעמים, אנא בכח. והכל
שרים לאט לאט "נגנו צדיקים בה". זה בכל
הקהלות נוהגים את זה, אפלו מוסיפים עוד
פרקים עוד נגונים. זה יוצא בדיוק חצי שעה

פאר ויופי שעוד לא נראו

קונטרס והיו עינך רואות את מורידך ובו תמונות ענקיות של מורינו הרב מכל התקופות מלוות בשיחות קצרות שיעורים ותפילות ותיקון הכללי בעימוד מפואר ומאיר עינים

מחיר מסובסד
20 ש"ח
בלבד

★ ★
בעת
הופיעו שני חוברות
ימי החנוכה
חינוך ילדים

עימוד מפואר ומאיר עינים

הדפסה צבעונית

עשרות תמונות היפות ביותר ממורינו הרב מכל התקופות

איכות הדפסה גבוהה ביותר

לקט שיחות שיעורים תפילות
באותיות גדולות ומאירות עינים

מנוקד ומבואר ומחולק לקטעים

דפים גדולים במיוחד

